"தமிழ்நாடு தமிழருக்கே"

(திராவிடநாடு திராவிடருக்கே)

விடுதலை 5 தலையங்கத்தின் தொகுப்பு.

வெளியிடுவோர்:
குடிஅரசு பதிப்பகம், ஈரோடு.

1939.

விலை] [அணா 2.

தமிழன் பிரஸ், ஈரோடு.

"தமிழ்நாடு தமிழருக்கே"

(திராவிடநாடு திராவிடருக்கே)

I

தமிழ் நாடு தமிழருக்கே என்று இப்போது நடைபெற்று வரும் பிரசாரத்தைப் பற்றி தமிழ் நாட்டில் எங்கும் பேசப்பட்டு வருகிறது. நம் எதிரிகளும் தங்கள் சுயநலத்திற்கு ஆகவே நம் கூட்டத்தில் இருக்கும் சில வேஷதாரிகளும் இதை திரித்துக்கூறுவதும், இதைப்பற்றி விஷமப் பிரசாரம் செய்வதும் இதற்கு எதிரான ஒரு கிளர்ச்சியை உண்டாக்க சூழ்ச்சி செய்வதுமான காரியங்களைப் பற்றி நாம் கேள்விப்படுவதே 'டு சில விஷயங்களை நேரி... ' பார்க்கிறோம்.

இது ..விஷயமாய் பெரியார் தூத்துக்குடியில் பேசிய பேச்சை வைத்து மெயில் பத்திரிக்கை எழு

தமிழருக்கே என்பதுபற்றி 21—11—39-ந் தேதி முதல் "விடுதலை"யில்வந்த தலையங்கங்கள்.

R005E05

திய ஒரு கண்டனத்திற்கு பெரியார் சென்னை மெமோரியல் ஆலில் சொன்ன சமாதானம் சமீபத்தில் நம் பத்திரிகையில் வரக்கூடும். ஆனாலும் மெயில் பத்திரிகைக்கு பெரியார் எழுதி அனுப்பிய விளக்கம் 20-ந்தேதி மெயிலில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் அதன் தமிழ் கருத்து பின்னால் அநுபந்தமாய் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

என்றாலும், இனி அப்பிரசாரம் தீவிரமாக செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறபடியால், அதைப் பற்றிய விளக்கத்தை தொடர்ந்து தலையங்கமாக எழுதுகிறோம்.

குறிச்சொல் தோற்றம்

தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற அபிப்பிராயம் சென்ற வருஷம் டிசம்பரில் சென்னையில் நடந்த தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்க (ஜஸ்டிஸ் கட்சி) மாநாட்டிலே வாசிக்கப்பட்ட பெரியார் தலைமை பிரசங்கத்திலேயே குறிப்பு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் அதற்கு முதல் நாள் வேலூரில்நடந்த தமிழர் மாநாட்டில் தலைமை வகித்த தோழர் சர். ஏ. டி. பன்னீர்செல்வம் அவர்களும் தமது தலைமைப் பேருரையில் விளக்கி இருக்கிறார்கள்.

மற்றும் அதுபற்றியே பெரிதும் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்னும் சொல்இன்று தமிழ் நாடெங்கும் தமிழ் மக்களது லட்சியக் குறிச் சொல்லாக

தமிழ் மக்களால் ஒலிக்கப்படுகிறது. அன்றியும் தமிழ்நாடு தமிழருக்கு என்பதில் யாருக்காவது அதிருப்தியோ, அபிப்பிராய பேதமோ இருப்பதாக இதுவரையும் நமக்கு எவ்விதத்தகவலோ, மறுப்போ வந்ததும் கிடையாது.

விஷமிகள் கூச்சல்

பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் சிலவற்றிலும், அவர்கள் கூலிகளது வாய்கள் சிலவற்றிலும் ஏதோ பொருத்தமற்ற கூப்பாடுகள் இரண்டொன்றைக் காணவும், கேட்கவும் நேர்ந்தது என்றாலும் அதுவும் எங்கும் மறுமுறை கிளம்பினதாகத் தெரியவில்லை.

ஒரு பார்ப்பனப் பத்திரிகை மாத்திரம் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்றால் 'எலி வளைஎலிகளுக்கே' என்று எழுதிற்று. மற்றொரு பார்ப்பனக் கூலியின்வாய் 'தமிழ்நாடு தமிருக்கே என்றால் கர்நாடகனுக்குத் தமிழ் நாட்டில் என்ன வேலை என்று கூவிற்று. உள்ளே இருந்தே உலை வைக்கக் கருதி இருக்கும் ஒரு தோழர் "தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்றால் ஆந்திர மலையாளி கதி என்ன ஆவது" என்று விஷமப் பிரசாரம் செய்தார். இவை தவிர வேறு விதமான எதிர்ப்புகளோ, அதிருப்திகளோ வந்ததாக நமக்குத்தெரியவில்லை. எப்படி இருந்தாலும் சரி, அக்தலட்சியமே இன்று

தமிழ் மக்களின் குறிக்கோளாய் இருப்பதால் அதை விளக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

நாஸ்திகமல்ல

தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்பதில் நாஸ்திகமோ, மதமொழிப்போ, வகுப்பு துவேஷமோ தொக்கி இருக்கிறது என்று யாராவது சொல்ல வருவார்களேயானால் அவர்கள் ஒன்றா விஷயம் அறியாதவர்கள், அல்லது வேண்டுமென்றே விஷமப்பிரசாரம் செய்யும் அயோக்கியர்களே யாவார்கள். ஏன் என்றால் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்று சொல்லும் தோழர்கள் சர் பன்னீர் செல்வம் குமார ராஜா அவர்கள் முதலாகிய தலைவர்கள் நாஸ்திகர்களோ மதமொழிக்கும் உணர்ச்சி உடையவர்களோ அல்ல. மேலே குறிப்பிட்ட ஜஸ்டிஸ் மாநாட்டில் வாசிக்கப்பட்ட பெரியாருடைய தமிழ் தலைமை பிரசங்கத்தில் 12-வது பக்கத்தில் 2-வது பாராவில் 15வது வரியில் இருந்து,

"வங்காளிகளிடமிருந்தும், குஜராத்திகளிடமிருந்தும், காஷ்மீர்களிடமிருந்தும், சிந்தியர்களிடமிருந்தும் தமிழ் நாட்டினர், ஆந்திர நாட்டினர், மலையாள கன்னட நாட்டினர் பிரிந்துபோக வேண்டுமென்றுஎண்ணுவது தேசியத்திற்கு விரோதமாகுமா? அதேபோல் ஆரியர்கள் இடமிருந்து திராவிடர்கள் பிரிந்துபோக நினைப்பது தேசியத்திற்குவிரோதமாகுமா? "வெள்ளையர் ஆட்சியின் கீழ் இல்லாவிட்டால் நம்மைக்காத்துக்கொள்ள முடியாது" என்றால் சிலோன்,

பர்மா இவைகளைப் போலவோ ஆஸ்ட்டிரேலியா, கனடா இவைகளைப் போலவோ தமிழ் நாடோ—திராவிட நாடோ பிரிந்திருக்கலாமல் லவா." என்று இருக்கிறது.

இந்தப் பிரசங்கம் படித்தபிறகே பெரியார் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார். அவரது தலைமையை ஒப்புக் கொண்டு ஆரவாரம் செய்து பதினாயிரக் கணக்கான மக்கள் அதைப் பின்பற்றுவதாய் உறுதி கூறி அமர்ந்தார்கள். ஆதலால் அக்கருத்து ஜஸ்டிஸ் கட்சியினருக்கோ, தமிழர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களுக்கோ திடீரென்று புகுத்தப்பட்டதென்று சொல்லமுடியா தாதலால் அதைப்பற்றியாரும் எவ்வித விஷமப்பிர சாரமும் செய்வதற்கு இடமில்லை என்பதற்கு ஆகவே இதை எடுத்துக் காட்டுகிறோம். மற்றும் அதே பிரசங்கத்தில் இக் கருத்துக்கு அவசியமான காரணங்களும் மிக மிக விளக்கமாக கூறப்பட்டிருப் பதால் தமிழ் மக்கள் மற்றொரு முறையும் அப்பிர சங்க முழுமையும் படித்துப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.

தமிழ்நாடு என்றால் திராவிடமே

தமிழ் நாடு என்று இதுகாறும் பேசியும், எழு தியும் வருவதெல்லாம் தமிழ் நாடு என்பதற்கு திரா விட நாடு என்ற பொருளோடேயல்லாமல் தமிழ் நாடு பிரிவினை மையையே உடைய கருத்தில் அல்ல என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். ஏனெனில் தமிழ்நாடு என்றால் திராவிட நாடு என்

றும் திராவிட நாடு என்றால் தமிழ்நாடு என்றும் நாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டிய அவசியம் சிறிது மில்லாமல் எத்தனையோ ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அன்றியும் "திராவிடமே தமிழ் என்று மாறிற்று" என்றும் "தமிழே திராவிடம் என்று மாறிற்று" என்றும் சரித்திராசிரியர்கள் முடிவு கண்டதாக குறிக்கப்பட்ட ஆதாரங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பழங்காலத்து அகராதிகளும் அப்படியே சொல்லுகின்றன.

உதாரணமாக 1926-ல் டி. எ. சுவாமிநாதமய்யரால் பிரசுரிக்கப்பட்ட ஜெம் (Gem) டிக்ஷனரியில் 340-ம்பக்கம் 5-வது வரியில் (Draveda) "திராவிட"-என்பதற்கு "தமிழ்நாடு" என்று தமிழில் அருத்தம் போட்டிருக்கிறது.

சேம்பர்ஸ் 20-வது நூற்றாண்டு டிக்ஷனரியில் 282 வது பக்கம் 2-வது கலம்5-வது வார்த்தை.

"திராவிடன் (Dravedan) என்கின்ற பதத்திற்கு ஆரியர்கள் அல்லாதாராகிய தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் பேசும் தென் இந்திய மக்கள்" என்றும் "திராவிடம் என்பதற்கு தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஒரு பழமையானமாகாணம்" என்றும் பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1904ல் லண்டனில் பெயர்போன ஒரு ஆசிரியரால் பிரசுரிக்கப்பட்ட டிக்ஷனரியாகிய டிக்ஷனரி

ஆப் இங்கிலீஷ் லாங்வேஜ் என்ற பெரிய டிக்ஷனரீ அதாவது இப்போது உலகிலுள்ள எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் வழங்கும்படியான பெரிய புஸ்தகத்தின் 257வது பக்கம் முதல்கலம் 4வது வார்த்தையாக இருக்கும் திராவிடன் என்கின்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தம் எழுதும்போது "திராவிடம்—ஆரியரல்லாத மக்களைக் கொண்ட ஒரு பழமையான மாகாணம் என்றும், தமிழன்—(தமிழகம்)—ஆரியருக்கு முன்பிருந்த மக்கள், ஆரிய பாஷை அல்லாததைப் பேசுபவர்கள்" என்றும் எழுதியிருப்பதோடல்லாமல் இலங்கையும் திராவிடம் என்று எழுதி இருக்கிறது.

மற்றும் அனேக அகராதிகளும், ஆராய்ச்சி நூல்களும் தமிழ்நாடு என்றாலும், தமிழர்கள் என்றாலும் முறையே திராவிடம் திராவிடர்கள் என்று தான் கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறதே ஒழிய வேறில்லை. இதில் தமிழ் நாடு என்பதும் தமிழர் என்பதும் காங்கரஸ்காரர்கள் பிரித்திருப்பதுபோல் ஒரு தனி இடத்தையும் ஒரு தனி பாஷையையும் தான் குறிக்கின்றது என்று யாராவது கருதுவார்களேயானால் அல்லது அந்தப்படி தான் கருத நேரிடும் என்று சொல்லப்படுமேயானாலும் தமிழ் நாடு தமிழருக்கே என்பதற்கு பதிலாக திராவிட நாடு திராவிடர்களுக்கே என்று லட்சியக் குறிக்கோள் வைத்துக் கொள்வதில் ஆக்ஷேபணை இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுவதோடு இனி

அப்படியே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

விலகட்டும் இன்றேல்வாதம் புரியட்டும்

ஆந்திர நாட்டில்சில ஜமீன்தாரர்கள் தங்களை திராவிடர் என்று ஒப்புக்கொள்ள சம்மதிக்கவில்லை என்றும் தன்னைப் பொறுத்தவரை திராவிடனே என்றும் ஒரு ஆந்திரப் பெரியார் தெரிவித்திருக்கிறார். இதில் நமக்கு அதிசயம் தோன்றவில்லை. ஏனெனில் இங்கு தமிழர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களில் சிலரே சதா சர்வ காலம்தமிழன ஆரியன் என்ற விவகாரம் பேசி தமிழ் மக்களுக்குள் விளம்பரம் பெற்றுக் கொண்டவர்களே ஆரிய புராணங்களை ஆரியக் கடவுள்களின் புராணக் கதைகளை அதிலும் இழிவும், அவமானமும் ஆன ஆபாசக் கதையைப் பற்றி ஏதாவது கூறினால், கடவுளுக்குப் பெண்டுபிள்ளை, தாசி வேசி ஏதய்யா என்று கேட்டால் கோபித்துக் கொண்டு ஆரிய கதைகளுக்கும் கூத்துகளுக்கும் தத்துவார்த்தம் பேசவரும் போது இவற்றை அறியாத ஒரு மனிதன் தன்னை திராவிடன் அல்ல என்று சொல்லுவதில் அதிசய மிருக்கக் காரணம் இல்லை.

ஆகவே அப்படிப்பட்ட விவகாரக்காரர்கள் ஒன்றா விலகிக் கொள்ளட்டும்; அல்லது ஆண்மை

யுடன் வெளியில் வந்து வாதப்பிரதிவாதம் செய்யட்டும். இரண்டும் கெட்ட விதமாய் தங்கள் பிழைப்பும் வாழ்வும் இதில் சிக்கிக்கொண்டு விட்டதே என்பதற்கு ஆக விஷமப் பிரசாரம் வேண்டாம் என்று தான பணிவோடு வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

நிற்க, இந்த தேவைக்கு இப்போது என்ன அவசியம் என்று சிலர் கேட்கலாம். அதை விளக்க வேண்டியதுமிகவும் அவசரமான காரியம் என்பதை நாம் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

அடிமை வாழ்வு அகல!

இந்தத் தேவையை நாம்வெறும் அரசியல் ஆதிக்கத்தை குறிவைத்தே குறிப்பிடவில்லை. திராவிட மக்களின் அரசியல், சமுதாய இயல், பொருளாதார இயல், விஞ்ஞான இயல், தற்காப்பு இயல், பொது முன்னேற்ற இயல் ஆகியவைகளைக் கருதியே குறிப்பிடுகிறோம். ஏனெனில் உலகத்திலேயே தோன்றுதொட்டு சிறப்பாக இருந்துவந்த திராவிட நாடு இன்று அடியோடுமறைந்துபோய் அது ஆரியத்திற்கு அடியோடு அடிமைப் பட்டு ஆரியநாடாகவே ஆகிவிட்டநாடுகளுக்கு ஆக்கமளித்தும் ஒரு அடிமை நாடாக ஆரிய ஆதிக்கத்தில் இருந்துகொண்டு திராவிட மக்களெனறால் உலகினோர் காட்டுமிராண்டிகள் என்று மதிக்கும்படியாகவும் இருந்து திராவிடர்கள் அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாயம், சமயம் முதலிய துறைகளில் அடிமைகளாய்

அதாவது ஆரியர்கள் நன்மைக்கும், மேன்மைக்கும் மாத்திரமே வாழுகிறவர்களாய் இருப்பதாலேயே அதை மாற்றவேண்டும் என்பதற்காகவே இப்போது இது மிகவும் அவசரமான காரியம் என்று சொல்லுகிறோம்.

இன்றைய நிலை

இன்று திராவிடத்தில் உள்ள திராவிடர் சற்றேறக்குறைய 5 கோடி மக்களாவார்கள். ஆனால் அவர்களது நிலை என்ன? தமிழன், தெலுங்கன், கன்னடியன், மலையாளி, தொளுவன், இலங்கையன், கிறித்துவன், துருக்கன், ஆதிதிராவிட, ஆதி ஆந்திர, ஆதி கர்னாடக, அதிக்கிரதஜாதி என்பனவாகிய பல ஜாதி வகுப்பு சமயங்களாகப் பிரிந்து ஆரியனுக்குப் பயந்து பாதுகாப்பும் கேட்கப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அரசியல், சமய இயல், சமுதாய இயல் முதலியவற்றில் திராவிடர்கள் ஆரியர்களையே எஜமானர்களாக தலைவர்களாக, குருக்களாக, மேல்வகுப்பாராகக் கொண்டிருக்கிறோம்.

எவ்வளவுதான் ஆராய்ச்சி அறிவுமான உணர்ச்சி இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டாலும், ஆரியன் கடவுளையே ஆரியன் சமயத்தையே ஆரியன் ஆதிக்க புராணங்களையே பிரதானமாய்க் கொண்டு அவற்றின் பயனாய் அவன் அனுபவித்து

மீந்த எச்சிலையைக் கொண்டு பயனடைய ஆசைப் படுகிறோம்.

ஆரிய சமயத்தால் இலாபம் யாருக்கு?

ஆரியர் சமயம், ஆரியர் கடவுள் என்று ஏன் சொல்ல வேண்டுமென்று சிலர் கருதலாம். ஆனால் அக்கடவுள்களால் யார்பிழைக்கிறார்கள்? யார் மேன்மையடைகிறார்கள்? யார்மேன்மையைவிளக்க அக்கடவுள்கள் உருவம் பெற்று இருக்கிறது? அக் கடவுள்கள் சம்மந்தமான கதைகளில் யாருடைய ஆதிக்கமும், பெருமையும் பிரசாரம் செய்து நிலை நிறுத்தப் படுகிறது? என்பனவாகியவைகளை கவனித்தால் நாம் ஏன் அவற்றை பிரித்து காட்டு கிறோம் என்பதோடு, அவைகளை பகிஷ்கரிக்கச் சொல்லுவதன் உட்கருத்தும்விளங்காமல் போகாது.

ஒருவன் " நான் மனுதர்மசாஸ்திரத்தில் பண் டிதனாகி மனுதர்ம சாஸ்திரத்திற்கு விரிவுரை வியாக்கியானம் எழுதி பதினாயிரம் புத்தகம் அச்சுப் போட்டுவிட்டேன்; இப்பொழுது மனுதர்ம சாஸ் திரத்தையும் அதில் கற்பிக்கப் பட்டிருக்கும் கடவுள் களையும் குற்றம சொல்லுகிறார்களே என் கதி என்னாவது. நான் இதை எதிர்த்து ஒருகை பார்க் காமல் இருக்கமாட்டேன் "என்று ஒரு கூட்டம் நம் மோடு வாதாடினால் நாம் இந்த சாஸ்திரப் பிரசார வயிறுவளர்ப்புக் கூட்டத்திற்குப்பயந்து கொள்வதா

என்று சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால் அப்படிப் பட்டவர்களின் எதிர்ப்பை நாம் எவ்வளவு மதிக்க வேண்டும் என்பது நன்றாய்விளங்கி விடும்.

ஆரியரே தலைவராயினர்

மனுதர்ம சாஸ்திரத்திற்கும் ராமாயணம் முதலிய ஆரிய புராண இதிகாசங்களுக்கும் இன்று எவ்விதத்தில் பேதம் கற்பிக்க முடியும்?

இதைப்பற்றிய விவகாரத்தை மற்றொரு சமயம் வைத்துக்கொள்ளுவோம்.

ஆனால் நாம் இந்தியா பூராவும் ஒரு நாடு என்றும், நம்மை இந்தியன் என்றும் அதனால் இந்து சமயத்தவன் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு பெரும் பரப்பில் இதுவரை இருந்து அரசியல் கிளர்ச்சியும் சமயக்கிளர்ச்சியும் செய்து வந்ததில் என்ன பலனடைந்திருக்கிறோம்?

இன்று நம்முடைய எல்லா இந்திய அரசியல் தலைவர்கள் காந்தியாரும்—ஜவஹர்லால் பண்டிதரும்—நம் மாகாணத்திற்கு தோழர்கள் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் சத்தியமூர்த்தி சாஸ்திரியாருமாய் இருக்கிறார்கள்—ஆச்சாரியார் சாஸ்திரியார்கள் அரசியல் தலைமை வகித்து இந்த 30-வருஷ காலத்தில் நமக்கு செய்த காரியங்கள் என்ன என்பதை அனுபவத்தில் பார்த்ததோடு அனுபவித்தும் வந்திருக்கிறோம்

ஆச்சாரியார் நமக்கு இம்மாதிரி சுய நிர்ணய முயற்சி என்றென்றும் வரமுடியாமல் இருக்கும்படி செய்ய நமது

கலைகளையும், பாஷைகளையும் அடியோடு ஒழிப்பதற்கு ஆரிய பாஷையை திராவிட மக்களுக்குள் குழந்தைப் பருவத்தில் கட்டாயமாகப் புகுத்தினார். எதிர்த்தவர்களை ஆண், பெண் அடங்கலும் தமிழர்களின் ஸ்தாபனங்களின் தலைவர்கள் உள்பட அடக்குமுறை சட்டத்தினால் பல வருஷக்கணக்காய் தண்டித்து பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் அபராதம் போட்டு சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்தார்.

திருப்பதியில் ஆரியப்பள்ளி

ஆரிய புராணக் கதைகளை ஆதாரமாய்க்கொண்ட கல்விகளை கற்பிக்க திருப்பதியில் பனிரண்டு லக்ஷ ரூபாய் செலவில் கல்லூரி வைத்து ஆரியர்களையே உபாத்தியாயர்களாய் போட்டு திராவிடம், ஆரியன் என்கின்ற உணர்ச்சியே அற்று ஆரிய மயமாக வேலை செய்துவிட்டார்.

பள்ளிக்கூட புத்தகங்களில் ஆரியர்—திராவிடர் என்கின்ற வார்த்தைகளே வரக்கூடாதென்று தடுத்து புதிய முறையில் புத்தகங்கள் எழுதச் செய்தார். அதுபோலவே இப்போது புதிய இந்துதேச சரித்திரங்கள் எழுதப்பட்டு அதில் ஆரியன் எப்போது இந்தியாவுக்கு வந்தான் என்கின்ற விஷயங்களையே மறைத்து அலக்சாந்தர் வந்த காலத்திலிருந்தே சரித்திரங்கள் பாடங்கள் துவக்கி எழுதப்படுகின்றன.

தோழர் சத்தியமூர்த்தி அய்யர் அவர்கள்சமஸ்கிருதத்தைக் கட்டாய பாடமாக்க திட்டங்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

படிப்பை வருணாச்சிரம முறையாக்கி 4-ம் வகுப்பாருக்கு கைத் தொழிலில் மாத்திரம் ஜீவனமும், அறிவும்

இருக்கவேண்டுமே ஒழிய மற்றவை தேவையில்லை என்று வார்தா திட்டம் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறையில் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

அரசியல் பதவியில், உத்தியோகத்தில் ஆரியரல்லாத அதாவது திராவிட மக்கள் அமர்ந்திருந்ததை ஒழிக்க சூழ்ச்சி செய்து இன்னும் ஐந்துவருஷ காலத்தில் சகல இலாக்காக்களிலும் ஆரியர்களே மாகாண, ஜில்லா தலைமை உத்தியோகத்தில் இருக்கும்படியாகச் செய்யப் பட்டாய் விட்டது.

இந்திய அரசியல் தலைவர் காந்தியாரே ராமராஜ்யத்திற்காகவும் வர்ணாச்சிரமப் புனருத்தாரணத்திற்காகவும் பாடுபடுகின்றார். அதுதான் காங்கரஸ் கேட்கும் சுயராஜ்யத்தின் தத்துவமென்று பச்சையாய்ச் சொல்லி விட்டார்.

எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் சுயபுத்தியோ சுயமரியாதையோ உள்ள திராவிட மகன் எந்தத் துறையிலும் தலைவராக இருக்க யோக்கியதை இல்லாமல் செய்யப் பட்டாய் விட்டது. ஆரியர்களைக் கண்டால் திராவிட மக்கள் நடுங்கி சரணடையும்படியான கொடுங்கோன்மை முறையே நல்லாட்சி என்பதாகக் கூறப்பட்டு வருகிறது.

ஆச்சாரி கேட்டவரம்

காங்கரசின் சார்பாக பலதலைவர்களை வைசிராய் கூப்பிட்டார் ஒரு திராவிடனையாவது கூப்பிட்டுப் பேசினாரா கூப்பிடத்தகுந்த தகுதி உண்டாக்கப்பட்டதா என்று பார்த்தால் அரசியலில் யார் ஆதிக்கம் செலுத்து

கின்றார்கள் என்பது விளங்கும். ஆனால் வைசிராய்க்கு காங்கரஸ் உதவி செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்து மறு படியும் பதவி ஏற்று, சண்டைக்கு காங்கரஸ் உதவி செய் வதானால் பணம் கொடுப்பவர்கள் யார்? ஏராளமாக சண்டைக்குப் பதிவுசெய்து கொண்டுபோய் உயிர்கொடுப் பவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் அத்தனைபேரும் திராவிட மக்களாகவே இருப்பார்கள் என்பது விளங்கும்.

தோழர் ஆச்சாரியார் சண்டைக்கு உதவி செய்ய வைசிராயை ஒரு நிபந்தனை கேட்டார். அதாவது வாலி யைக் கொன்று சுக்ரீவனுக்கு பட்டம் கட்டினால் பிறகு சுக்ரீவன் உதவி செய்வான் என்று கூறினார். இதில் வாலி என்று தோழர் ஆச்சாரியார் குறிப்பிட்டிருப்பது திரா விடர்களை அதாவது ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியாரையும் அதோடுகூட அசுரியர்களான 'மிலேச்சர்' என்று அவர்களால் சொல் லப்படும் முஸ்லிம்களையும் கொன்று சுக்ரீவர்களான அதாவது சகோதரத் துரோகிகளான எப்படியெனில் தங் களது நாட்டிலேயே தங்களுக்கு முன்பே ஆட்சியில் இருந்துவந்தவர்களான சகோதரர்களைக் கொல்வதற்காக எதிரிகளுடன் சேரநிபந்தனை கேட்கும் துரோகியான காங்கரசுக்கு பட்டம் கட்டவேண்டும் என்று நிபந்தனை கேட்கிறார். இதிலிருந்தே ஆரியருடன் கூடவோ, அல் லது ஆரியருக்கு பூரணமாய் அடிமைப்பட்ட மாகாணத் தார்களுடன் கூடவோ திராவிடரும் சேர்ந்திருந்தால் முன்னுக்குவர முடியுமா மானத்துடன்வாழ முடியுமா என்று சிந்தித்து பார்க்க வாசகர்களை வேண்டுகிறோம்.

II

நேற்று இத் தலைப்பின் கீழ் எழுதிய தலையங்கத்தில் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்பது திராவிடம் திராவிட

ருக்கேஎன்ற கருத்துக்கொண்டதென்றும், திராவிடம் என்றாலும் தமிழ்நாடு என்றாலும் பழய திராவிட எல்லையையும் திராவிட பாஷைகளையுமே குறிப்பது என்றும், திராவிடம் திராவிடருக்கே என்பதின் கருத்து, "இந்தியா"வின் பிணைப்பில் இருந்து திராவிடத்தைப் பிரித்து அதை ஒரு தனிநாடாக ஆக்கி, வேண்டுமானால் திராவிட பாஷைப்படி உள்ள பாகங்களை திராவிட தேசத்திற்குள் உள் மாகாணங்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் தனிபிரதிநிதித்துவமோ, அல்லது சட்டசபையோ ஏற்பாடு செய்து முக்கிய அதாவது எல்லா மாகாணங்களையும் சம்மந்தப்பட்ட விஷயங்களுக்கு பொது பாதுகாப்பு, எல்லா மாகாணத்திற்கும் சம்மந்தப்பட்ட தபால், தந்தி ரயில், மின்சாரம் பொதுத் தேவை, தொழிற்சாலை ஆகிய விஷயங்களில்தலை அரசாங்கத்திற்குச் சம்பந்தமும் அதிகாரமும் கொடுத்து விட்டு மற்றவைகளை அந்தந்த மாகாணமே முழுவதும் பார்த்துக் கொள்ளும் படியாகவும், கூடுமானவரை அந்தந்த மாகாண உத்தியோகம் பொருளாதாரம் முதலாகியவை பற்றிய நிர்வாக அதிகாரம் அந்தந்த மாகாணத்திற்கே அவரவர் எண்ணிக்கைப்படி அளிக்கக்கூடியதாகவும் செய்து கொள்வது என்ற கருத்திலும்.

பிணைந்திருந்து பயன் என்ன?

இப்படிச் செய்வதானது எவ்விதத்திலும் நாஸ்திகமென்றோ, மதமொழிப்பு என்றோ சொல்வதாகாது என்றும், மற்றும் இதானது உலகிலோ 'இந்தியா'விலோ உள்ள மற்ற மக்களுடன் துவேஷம் கொண்டதாக ஆகாதென்றும், 'இந்தியா' உடன் ஒன்றாய் இருந்ததால் இது வரை

எவ்வித முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை என்றும், அதற்கு மாறாகப் பல கெடுதிகள் ஏற்பட்டனவென்றும் முன்னேற்றம் அடையாமல் நிலைமை தேங்கிவிட்ட தோடல்லாமல் குறிப்பிடத்தகுந்த அளவுக்கு பின்னாலும் போயிருக்கிறோமென்றும், நாம் தனித்து நின்று நம் காரியத்தையே நாம் கவனிப்பதற்கு 'இந்தியா' என்னும் பெரும் சாகரத்தில் இருந்து விலகிக்கொள்ளாவிட்டால் இனியும் கேடடைவோம் என்றும், சமுதாயத்துறையில் நாம் மைனாரட்டிகளாக ஆகிவிட்டோம் என்றும், சமயத் துறையில் கீழ்மக்களாகவும், நாலாம் ஜாதியாகிய பிறவி அடிமை மக்களாகவும் ஆய்விட்டதோடு, உலகத்தின் முன் காட்டுமிராண்டிகளாகக் கருதப்பட்டுவிட்டோமென்றும், மற்றும் நாம் ஆரியர்களாலும், அவர்கள் நம்மை நசுக்க உதவி அளிக்கும் வடநாட்டாராலும் முறையே நாம் எவ்வளவு காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டும், சுரண்டப்பட்டும் தலைதூக்க முடியாத நிலையில் ஆழ்ந்துவிட்டோம் என்றும் இத்தியாதி காரியங்களால் நாம் இனி 'இந்தியா" என்ற போலிக்கூட்டு சம்மந்தமில்லாமல் விலகிக்கொண்டு, திராவிட எல்லை மாத்திரம் கொண்ட திராவிடம் என்கின்ற ஒரு தேசத்தை தனி தேசமாக ஆக்கிக்கொண்டு பூரண சக்தி ஏற்படும்வரை பிரிட்டிஷ் பாதுகாப்பு உதவியில் இருந்துவந்து பிறகு உலகில்உள்ள மற்ற பூரண சுயேச்சை தனி நாடுகளில் ஒன்றாக விளங்கவேண்டும் என்பது ஆகவும் எழுதி இருந்தோம்.

மற்றும் இதைப்பற்றி மெயில்பத்திரிகைக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகத்துக்கும் பதில் கூறி அதன் கண்டனங்களுக்கும் சமாதானம் கூறி அப்பத்திரிகைக்கு அனுப்பிய சேதியை

மொழி பெயர்த்த கருத்தையும் நேற்று வேறு பக்கத்தில் பிரசுரித்துமிருந்தோம்.

என்றாலும் நேற்றைய தலையங்கத்தின் முடிவில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அது சம்மந்தமான மற்ற சில விபரங்களையும் விளக்க அதன் தொடர்ச்சியாக இத்தலையங்கம் எழுதுகிறோம்.

பொதுவாகவே இன்றைய உலக கொள்கையானது ஒவ்வொரு நாடும் பெரும் பரந்த ஜனத்தொகை எல்லை ஆகியவற்றின் பிடிப்பினிலிருந்து பிரிந்து சிறு சிறு அளவான சிறு நாடாக இருந்து அந்தந்த எல்லையின் சமுதாயத்தின் தேவைகளையும் முன்னேற வழிகளையும் கவனிப்பதுதான் பொதுஜன சமுதாய முதலிய முன்னேற்றத்திற்கு அனுகூலமான வழி என்ற கொள்கை (டிசென்றலேஷன்) என்று தெரியவருகிறது.

எப்படி என்பதற்குப் பிரத்தியக்ஷ உதாரணம் கிரேட் பிரிட்டனிலிருந்து அயர்லாந்து பிரிந்து முற்போக்கடைந்து வருவதும், அது ஒரு சமயம் அதிக கஷ்டமான உதாரணமென்றால் இந்தியாவில் இருந்து பர்மா பிரிந்து முன்னேற்றமடைந்து வருவதும் போதுமானதாகும்.

தனி மனிதனுக்கோ ஒரு தனிசமுதாயத்திற்கோ முன்னேற்ற உணர்ச்சி வரவேண்டுமானால் அதை தூண்டும் அவசியம் ஒன்று இருந்தே ஆகவேண்டும். இன்றைய நிலைமையில் இந்தியா முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்கின்ற உணர்ச்சி நமக்கு ஏற்படவேண்டுமானால் அதைத் தூண்டும் அவசியம் நமக்கு என்ன இருக்கிறது? இதுவரை இந்தியா அடைந்த முன்னேற்றத்தில் அல்லது இதுவரை

இந்தியாவுக்குக் கிடைத்த லாபகரமான சாதனத்தில் யார் என்ன பலனை அடைந்தார்கள்? குறிப்பாக நமக்கு திராவிடத்துக்கு அதனால் என்ன நன்மை ஏற்பட்டது? அல்லது எந்தவிதமான கஷ்டம் ஒழிந்தது? என்று பார்த்தால் நம் போன்றவர்கள் வெட்கப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோமே அல்லாமல் திருப்தி அடையத்தக்க சமாதானமாவது உண்டா என்று கேட்கின்றோம்.

முன்னேற்றம் என்றால் என்ன?

பொதுவாகவே முன்னேற்றம் என்றால் ஒரு நாட்டு மக்கள் சமுதாய வாழ்க்கையிலும், பொருளாதாரத்திலும் முன்னேறுவதே முக்கியமானதாகும். அதற்கேற்றபடி நாட்டின் தன்மை உயர்த்தப்படுவதேயாகும்.

மற்றும் மனிதன் மற்றவனை விட தான் மிக மிக கீழானநிலையில் இருக்கிறோமே என்று அதிதிருப்தியும் துக்கமும் படாமையும் ஆகும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் திராவிடர்களாகிய நாம் நம்மில் மிகப் பெரும்பாலோர் சமுதாய துறையிலாவது, பொருளாதாரத் துறையிலாவது, அதற்கேற்ற கல்வி அறிவிலாவது, முன்னேற்றமோ அல்லது மற்ற மக்களுக்கும் நமக்கும் அதிகமான பேதமில்லாத தன்மையோ பெற்றிருக்கிறோமா?

அப்படி இல்லையானால் கூடி இருப்பதில் என்ன பயன்? கூடி கூட்டுப் பயிர் இடுவதில்தான் என்ன பயன்? நமது பங்காளிகளுக்கு மேலாக நாம் உழைத்து பயிரிட வேண்டும். அதன் பலனை நமக்கு மேல் நமது பங்காளிகளே அனுபவித்துக்கொண்டு நாம் பட்டினியால் செத்துப் போகாமலிருக்க மாத்திரம் (ஏனெனில் செத்துப்போனால்

நமது பங்காளிகளுக்கு இம்மாதிரி பாடுபட ஆள்கள் கிடைக்காமல் போய்விடுமே என்கின்ற சுயநலகவலை மீது) உயிர்க்கஞ்சி மாத்திரம் பெற அருகதை உடையவர்கள் என்றால் எப்படி அயலார்களோடு கூடி ஒத்துழைக்க முடியும். ஆதலால் தான் நாம் தனித்து நமது நிலத்தை பிரித்துக்கொண்டு நமது ஏர்களைதனியாய் ஓட்டி ஆழ உழுது பயிரிட்டுக் கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லு கிறோம். இதனால் யாருக்கும் எவ்வித நியாயமான கெடுதியும் ஏற்பட்டுவிடாது.

கைத்தொழில்.

திராவிடநாடு பழங்கால சரித்திரத்தில் கைத் தொழி லில் மிக மேன்மையுற்றிருந்ததாக சரித்திரங்களால் தெரி கிறது. உதாரணமாக யுத்த விஷயங்களில் இந்தியா பூரா வுக்கும் இன்றுஉள்ள தகுதி உதைப்பவனைக்கண்டா” அஹிம்சை பேசி உதை வாங்கிக் கொள்வதும், இவ்வள பாளியைக் கண்டால் “நாடு அஹிம்சைக்கு லாயக்கில்லை கையில் கிடைத்ததை எடுத்து அடித்து ஒழிக்க வேண்டி யது” என்று சொல்லுவதுமான அளவில்தான் இந்த 20-வது நூற்றாண்டு இந்தியா இருக்கிறது.

ஆனால் 3000, 4000 வருடத்துக்கு முந்தின தமிழ் நாட்டுச் சரித்திர இலக்கியத்தில் யுத்தவிஷயத்தில் மனிதன் உதவி இல்லாமல் மதிற்சுவர்களே போரிட்டிருக்கின்றன. அதாவது மதில்மேல் இயந்திரப் பொறிமனிதன் நின்று கொண்டு ஈயக்குண்டுகளை வார்த்து வீசி எதிரிகள் மீது எறிவதும், இயந்திரங்கள் சரமாரியாய் கவண்கல்லுகளை வீசுவதும், இயந்திரப்பொறியில் மனிதன் பறப்பதும்,

மயில் போன்ற ஒரு பொறியில் மனிதன் புகுந்து கொண்டு ஆகாய மார்க்கமாகப் பறந்து போவதுமான பல அரிய கைத்தொழில்கள் இருந்திருக்கின்றன. இவைசிலப்பதி காரம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை முதலாகிய பழங்கால திராவிட சரித்திர இலக்கிய இலக்கணங்களில் காணலாம்.

இவற்றை நாம் பாட்டி கதையாகக் கூறுவதாக யாரும்கருதி விடக்கூடாது. ஏனெனில் பாட்டி கதை என்பது ராமாயணம் பாரதம், பெரிய புராணம், சின்னப் புராணம், மச்சப் புராணம், தவளைப் புராணம் ஆகிய வற்றில் வரும் தெய்வீக புஷ்ப விமானங்கள் அதாவது மனிதனுடைய அறிவு முயற்சி இல்லாமல் நினைத்த மாத் திரத்தில் நினைத்தபடி தானாகவே ஆகக்கூடியதும் தெய்வலோகத்தில் இருந்து நரகலோகத்திற்கு வரக்கூடி யதும் ஆகாயத்தில் மறைந்திருந்து சண்டை போடுவதும் போன்ற மனோ கற்பனை சாதனங்கள் போன்ற கட்டுக் கதை அல்ல— அறிவுக்கும், விஞ்ஞானத்திற்கும் ஏற்ற முறையில் ஒரு மனிதன் செய்தது இருந்ததாகவே சொல்லப்படுகிறது. இன்றும் பொறிகளால் அன்றி மக் கள் கையினால் செய்திருக்க முடியாது என்று சொல்லத் தகுந்த அனேக காட்சிகள் திராவிடத்தில் பிரத்தியட்சத் தில் பார்க்கலாம். இம்மாதிரியான காரியங்கள் இன்று வடநாட்டில் இவ்வளவு இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது.

மேனாடும் ஆரியமும்

இப்படிப்பட்ட பழைய சரித்திர உண்மைகள் நம்பப் படாவிட்டாலும்சரி, தள்ளி வைக்கப்பட்டாலும் சரி;

அதை பிடித்துக் கொண்டு நம் பெருமையைப் பேச நாம் வரவில்லை. ஆனால் இன்றைய அற்புத பொறிகளும் அதாவது இயந்திரங்களும் புதிய புதிய அதிசயமான கண்டு பிடிப்புகளும் இந்திய மக்கள் நித்திய வாழ்க்கையில் அனுபவித்து இன்புறும் நூற்பு நெசவு முதலிய ஆலைகளும் தந்தி, கம்பியில்லாத் தந்தி ஆகாய விமானம், நீராவிவண்டி எண்ணெய் வண்டி, மிதிவண்டி, கிராமபோன், நடிக்கும்-பேசும் சினிமா, புகைப்படம் எக்ஸ்ரே, ரேடியோ, ரேடியோ மூலம் படம் முதலான பல அற்புதங்கள் மேல் நாட்டாரால், அதுவும் சிறு சிறு நாட்டினரால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு உலகிற்கு பயன்பட்டு மக்கள் இன்புறுவதைப் பார்க்கின்றோம்.

'இந்தியா' ஒன்றாயிருந்து அந்தராத்மாவுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தும் மகாத்மாவைத் தலைவராக, வழி காட்டியாக, ஞானாசிரியராக கொண்ட இந்திய மக்கள் கண்டுபிடித்ததென்ன என்றால் கைராட்டினம், தக்கிளி, கட்டை வண்டி 51 ஜதைமாடுகளைபூட்டி இழுக்கும்விசை வேகம், கருப்பட்டி, கைகுத்துஅரிசி, கோணிவேஷ்டி, அதுவும் முழங்காலுக்குமேல் கட்டிக்கொண்டு காட்டு மிராண்டிகளை நினைவூட்டுதல் உலகநிலை கவனிக்காமல் உச்சிக் குடுமியை காட்டிக்கொண்டு மழுங்கச் சிரைத்த தலையுடன் ஆபாசமாய் திரிதல் இவை தான் இந்தியா இன்றைய சகாப்த அற்புதங்களாய் கண்டு பிடிக்கப் பட்டு விளங்குகின்றன.

வடநாட்டாரின் கூலிகள்

அன்றியும் விஞ்ஞானம், புதிய கண்டுபிடிப்பு, யந்திர காரியங்கள் முதலாகியவை இன்றைய இந்தியாவுக்கு

சசப்பாய் இருப்பானேன்? உலகில் இந்தியாவைத் தவிர வேறு எந்த பாகத்திலாவது அபிசீனியாவிலோ, அல்லது இன்னும் பழைய ஆதிமக்கள் போன்றவர்கள் வாழுமிடங்களிலோ இயந்திரம் கூடாதென்று சொல்லுவோருண்டா? ஆனால் இயந்திரம் பிசாசு என்று சொல்லி திராவிட நாட்டில் மாத்திரம் இயந்திரம் தலை எடுக்காமல் செய்துவிட்டு இந்தியாவிற்குள்ளாகவே தன் சுயசாதி உள்ள மற்ற நாடுகளில் இயந்திரங்கள் வைத்து திராவிட நாடு பூராவுக்கும் பயன் படும்படியாக துணிகள், சாமான்கள் அனுப்பி மற்ற மாகாணக்காரர்களை கொழுக்கவைத்து அவர்களிடம் லக்ஷம் பத்து லக்ஷம் பணம் பெற்று திராவிட நாட்டு விபீஷணர்களுக்கும், அனுமார், சுக்ரீவன் அங்கதன்களுக்கும் கூலிகொடுத்து வாலி, ராவணன் போன்ற அவர்களது பெரியார்களையும் வீரர்களையும் சூழ்ச்சியில் கொல்லச் செய்வதும் திராவிட நாட்டில் உள்ள சில இழி மக்களை தேர்தலுக்கு நிறுத்தி மற்ற மாகாணத்தாரிடம் திராவிடத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து பெற்று வந்த பணங்களை செலவு செய்து வெற்றி தேடிக்கொடுத்து திராவிட மக்கள் ஸ்தாபனங்களை மைனாரிட்டியாகக் காட்டி தங்கள் சிறுஸ்தாபனத்தை "மெஜாரட்டி"யாக செய்து கொண்டு திராவிட பாஷை, கலை, நாகரீகம், சரித்திர உண்மைகள், சுதந்திரஉணர்ச்சி முதலியவைகள் மறையச் செய்வதுமானகாரியம் செய்வதானது திராவிடம் தனித்து இருந்திருக்குமானால் முடிந்திருக்குமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

திராவிடம் தனித்திருக்குமானால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு தோழர்கள் ஒரு சொக்கலிங்கமும், ஒரு எக்ஞேஸ்வரசர்மாவும் ஒரு லட்சுமி அம்மாளும் (இவர்களது

தகுதியும் யோக்கியதையும் பொதுமக்கள் அறிந்ததே) ஆகியவர்கள் திராவிடர்களுக்குப் பிரதிநிதியாகவும் மேடை குடும்பமும், சீனா—வானா குடும்பமும், இலஞ்சி குடும்பமும், சாவடி குடும்பமும் இன்று மூலையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கவும் நாலாந்தர ஆள்களுக்குப் பின்னால் கொடி பிடித்துக்கொண்டு திரியவும் நேரிட்டு இருக்குமா? அது போல மற்ற ஜில்லாக்களையும் பார்ப்பதற்கு ஆக கோவை ஜில்லாவைக் குறிப்பிடுகிறோம்.

கோவை ஜில்லாவில் அந்த ஜில்லா பெருமக்களின் சமுதாயத் தலைவர்களான இரண்டு பட்டக்காரர்களும் தமிழ் நாடு பிரதிநிதித்துவ சாதியில் இருந்து தள்ளப்பட்டு பொது வாழ்விற்கு லாயக்கில்லை என்று தண்டிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். கோவை ஜில்லா பிரமுகர்களான தோழர் ரத்தினசபாபதி முதலியார் ஜாதிப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டு விட்டார். மற்றொரு பிரமுகரான ராமலிங்கம் செட்டியார் மாங்கல்யம் கழட்டப்பட்டுவிட்டார். இவர்கள் பொது வாழ்வில் சகுனத் தடையாக மதிக்கும்படி செய்யப்பட்டு விட்டார். ராஜாக்கள் ஜமீன்தார்கள் புறமுதுகிடும்படி செய்யப்பட்டுவிட்டார்கள். இவர்களில் யாராவது தோழர் ஆச்சாரியார், சத்தியமூர்த்தியார், குப்புசாமி, அண்ணாமலை, உபயதுல்லா சாகிபு, சுப்பையா, சுப்ரமணியர்கள் ஆகியவர்களுடைய தகுதியிலோ, ஒழுக்கத்திலோ, நாணயத்திலோ, தேசாபிமானத்திலோ, குறைந்தவர்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? மற்றென்ன காரணம் என்றால் திராவிடம் திராவிடருக்கல்லாமல் ஆரியர்களுக்கும், ஆரிய பனியாக்களுக்கும், ஆரிய புரோகிதர்களுக்கும் ஆக இருப்பதனால் அல்லாமல் வேறு என்ன என்று சொல்ல முடியும்? திராவிட கிறிஸ்தவர்கள், திராவிட முஸ்லிம்கள்

என்று சொல்லப்படுபவர்களுடைய யோக்கியதைதான் எப்படி இருக்கிறது?

தமிழ் நாட்டுக்கு முஸ்லிம் பிரதிநிதி தோழர் உபயதுல்லா சாயபு—மற்றொருவர் தோழர் யாகூப் உசேன். இவர் திராவிட நாட்டவர் அல்ல என்பது யாவரும் அறிந்ததே. கிறிஸ்தவர்களில் யாரோ ஒரு தோழர் வர்க்கியசம். தமிழ் நாட்டில், அல்லது திராவிட நாட்டில் முஸ்லிம்களுக்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இவர்கள் பிரதிநிதியாய் இருக்க நேர்ந்ததற்குக் காரணம் திராவிடம் திராவிடருக்கு அல்லாமல், ஆரியருக்கும், பனியாக்களுக்கும், மார்வாடிகளுக்கும், புரோகிதர்களுக்கும் ஆதரவுக்காக இருந்தது என்பதல்லாமல் வேறு என்ன என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

திராவிடர்கள் எத்தனையோ மேன்மையும், நாகரீகமும், தன்மானமும், வீரமும் பொருந்திய மக்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கும் ஆரியர் மிலேச்சர்களாக, காட்டுமிராண்டிகளாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கும் அவரவர்கள் கலை, சமய நூல்கள் முதலியவைகளே போதுமான சாக்ஷியம் என்றாலும் உலகசரித்திர ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் கண்டுபிடித்தெழுதி இருக்கிற உண்மை ஆராய்ச்சி சரிதங்களில் இன்றும் நூற்றுக்கணக்காக, ஆயிரக்கணக்காகப் பார்க்கலாம் என்றாலும் மற்றும் ஆரியத் தன்மையை உணர வேண்டியவர்கள் இந்து சமய சைவ வைணவ சம்மந்தமான அவற்றின் கடவுள்கள் சம்மந்தமான புராணங்களைப் பார்த்தால் கண்ணாடி போல் விளங்கும்.

அவை சிறிதும் சம்மந்தம் இல்லாத திராவிடர்கள் நிலை இன்று எப்படி இருக்கிறது. திராவிட நாட்டில் உள்ள தெருப்பெருக்கி, க்கூஸ் கழுவி, மூட்டை தூக்கி, வண்டி இழுக்கி, பங்கா இழுக்கி, எச்சிலை எடுக்கி இது போன்ற மற்றும் பல தொழில் செய்பவர்கள் 100க்கு 100 பேரும் திராவிட ஆண் மகனும் திராவிடப் பெண்மணியுமேயாகும். ஆனால் இதே திராவிடத்தில் பிழைக்க வந்துள்ள ஆரியர்கள், குஜராத்திகள், மார்வாடிகள், பார்சிகள், பஞ்சாபியர்கள் முதலிய அந்நியர்கள் திராவிட நாட்டில் 100க்கு 100 பேர் எப்படி உயர்ந்த, உன்னத, மேன்மையான நிலையில் 'பூதேவர்களாக' கோடீஸ்வரர்களாக மகாத்மாக்களாக, ஆச்சாரிய சுவாமிகளாக உலகப்பிரசித்தியான பெரியோராக அறிவாளியாக விஞ்ஞானியாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு வாழ்கிறார்கள் என்பது யாரும் அறிந்ததேயாகும்.

இதற்குக் காரணம் திராவிடம் திராவிடருக்கில்லாமல் மேற்கண்ட கூட்டத்தாருக்காக இருப்பதினாலா அல்லது வேறு காரணத்தாலா என்று கேட்கிறோம்.

ஆகவே இவற்றிலிருந்து திராவிடம் தனித்து இருந்து தனது பண்டைய பெருமைகளில் உள்ளமேன்மைகளையும் உலக முற்போக்கில் தகுதியானதும் முன்னேற்றமாவது மான பெருமைகளையும், ஸ்தானத்தையும் அடைய வேண்டியது அவசியமா? அல்லது ஜட்கா வண்டிக்காரன் மூலமாகத்தான் குதிரைகள் மோட்சமடைய வேண்டுமென்பது போலும், செக்கோட்டியின் மூலமாகத்தான் மாடுகள் மோட்சமடைய வேண்டுமென்பது போலவும், ஆரியர்கள், பனியாக்கள், மார்வாடிகள் முதலியவர்கள்

மூலமாகத்தான் திராவிடர்கள் மோட்சமடைய முடியுமென்று கருதிக்கொண்டு "இந்தியா" உடன் கலந்திருப்பதா? என்பதை யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம் மற்றும் திராவிடர்—அன்னியர் வாழ்க்கை முறை முதலியவைகளைப்பற்றி பின்னால் எழுதுவோம்.

III

நேற்றும் முன்தினமும் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற தலைப்பின் கீழ் அதன் கருத்தையும், அவசியத்தையும், முறையையும் விளக்கி எழுதியிருந்ததுடன், மறுபடியும் அதைப்பற்றி தொடர்ந்து திராவிடருக்கும் அன்னியருக்கும் உள்ள வாழ்க்கை முறை பேதம்பற்றி எழுதப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தோம். அதன்படி இன்று எழுதப் போகும் இந்த 3-வது தலைபங்கத்தில் முதலாவதாக திராவிடர்கள் ஆரியர்கள் என்பவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்கள், அவர்களிருவருக்கும் எப்படி சம்மந்தமேற்பட்டது, அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறை பேதம் எப்படிப்பட்டது என்பவைகளை எடுத்துக்காட்ட இதை எழுதுகிறோம்.

திராவிட நாட்டுக்கு ஆரியர்கள் குடியேறி திராவிடர்களை அடக்கி கீழ்மைப்படுத்தியவர்கள் என்பதைப் பற்றி நாம் விளக்க வேண்டியதில்லை. ஆரியர் திராவிட நாட்டுக்கு வருவதற்கு முன் திராவிட நாடு கலைகளிலும், நாகரீகத்திலும் தலை சிறந்து விளங்கி வந்தது என்பதுபற்றியும் நாம் விளக்க வேண்டியதில்லை என்றாலும் இவ்விரண்டுக்கும் ஆதாரமாக இரண்டொரு சரித்திராசிரியர்கள் அபிப்பிராயங்களை எடுத்துக் காட்டுவது பொருந்துமென நினைக்கிறோம்.

"மேற்கு திபேத்தையும் ஆப்கானிஸ்தானத்தையும்தாண்டி ஆரியர்கள் இந்தியாவுக்கு குடியேறி

யவர்களாவார்கள். அவர்களது பாஷை சமஸ்கிரு தம்போன்றது, இந்தியாவுக்கு வந்ததும் தங்கள் கொள்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், மத நம்பிக்கை கள் முதலியவற்றை தங்கள் இஷ்டப்படி தங்கள் பாஷையிலேயே எழுதிவைத்துக்கொண்டார்கள்."

என்று சர் என்றி ஜான்ஸ்பட்டளர் என்கின்றபிரசித்தி பெற்ற ஆராய்ச்சியாளர் இந்தியாவில் அன்னியர்கள் என்ற புத்தகத்தில் 19-வது பக்கத்தில் ஆதாரங்களோடு எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்.

"ஆரியர்கள் மதுவருந்துவதும் சூதாடுவதுமான ஒழுக்க ஈனமான காரியங்களில் பற்றுடையவர்கள்"

இது ராகேஸ் என்னும் பேராசிரியர் வேதகால இந்தியா என்பதில் எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்.

"வட இந்தியாவில் இருந்த திராவிட கலை நாகரீகம் முதலியவைகள் யாவும் ஆரியர்களால் அடியோடு அழிக்கப்பட்டு விட்டன—ஆனால் தென்னிந்தியாவில் அவ்விதம் செய்யமுடியவில்லை"

இது பண்டைத் தமிழரின் வரலாறு என்கின்ற ஆராய்ச்சி புத்தகத்தில் 4-ம் பக்கத்தில் இருக்கிறது. இந்த ஆராய்ச்சிக்குறியானது நாம் முன் தலையங்கத்தில் குறிப் பிட்ட, அதாவது திராவிடம் இன்னமும் ஆரியமயமாக வில்லை என்பதற்கு ஆதரவளிப்பதாகும்.

"ஆரியரல்லாத இந்நாட்டு திராவிடப் பழங்குடி மக்கள் ஆரியர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டு காடுகளுக்

குத்துரத்தப் பட்டார்கள். இதுவும் போதாதென்று அவர்களை ராட்சதர்கள், அசுரர்கள், என்றும் நூல்கள் எழுதிக்கொண்டார்கள். இதுவும் போதா தென்று கருதி திராவிடர்களுக்கு தஸ்யூ என்றும் ஆரிய எதிரிஎன்றும், பெயரிட்டு அவற்றையே நாளா வட்டத்தில் பேய் என்றும், பூதம் என்றும், ராட்சசர் என்றும் பெயர்களாகமாறச் செய்துவிட்டார்கள்.''

இது சர்வில்யம் வில்ஸன் ஹெணர் டாக்டர் கே. சி. எஸ். ஐ., சி. ஐ. ஈ, எல்-எல-டி எழுதின இந்திய மக்களின் சரித்திரம் 41-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"பிராமணர்கள் கல்வியைத் தங்களுக்கே ஆக்கிக் கொண்டு அந்த நிலைமையைத் துஷ்பிர யோகப்படுத்தித் தங்கள் இஷ்டம்போல் தங்களுக்கு அனுகூலமாக சகல விஷயங்களையும் உட்படுத்திக் கொண்டு அதற்கு ஏற்றபடி கதைகளை உற்பத்தி செய்து எழுதி வைத்துக் கொண்டார்கள். இந்தக் கற்பனைக்கதைகள் அனைத்தும் வேண்டுமென்றே கெட்ட எண்ணத்துடன் திராவிடரை அழுத்தி, அடிமைப்படுத்தித் தங்களை உயர்த்திக்கொள்ளுவதற்கு ஆகவே எழுதிக் கொள்ளப் பட்டவைகளாகும்.''

இது பிரபல சரித்திராசிரியரான என்றி பெரிட்ஜ் என்பவரால் 1865ம் வருஷத்திலேயே எழுதப்பட்ட விரிவான இந்திய சரித்திரம் முதல் பாகம் 15ம் பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"பாரத ராமாயணங்கள் முதலிய இதிகாசங்களில் காட்டுமிராண்டிகள், அசுரர்கள், ராட்சதர்கள், தஸ்யூக்களும் வசிக்கும் நெருக்கமான காடு என்பதெல்லாம் தென்னிந்தியாவை(திராவிடத்தை) பற்றியேயாகும்."

இது ராலின்சன் சி. ஐ. ஈ.யால் எழுதின இந்தியா என்னும் புத்தகத்தில் 155வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"நம்மைச் சுற்றி 4 பக்கங்களிலும் தஸ்யூக்கள் (திராவிடர்கள்)இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாகங்கள் செய்வதில்லை. ஒன்றையுமே நம்புவதில்லை. அவர்கள் பழக்க வழக்கங்களே வேறாய் இருக்கின்றன. ஓ இந்திரனே அவர்களைக் கொல்லு"

என்பது ஆரியர்களின் பிரார்த்தனையாகும். இது வேதம் ரிக் 10ம் அதிகாரம் சுலோகம் 22-8ல் இருக்கிறது.

"இந்தியாவில் இருந்த ஆரியர்களிடம் மனிதர்களைக் கொன்று யாகம் செய்யும் வழக்கம் இருந்திருக்கிறது என்று நிச்சயமாய் சொல்லலாம்."

இம்பீரியல் இந்தியன் கெஜட்டில் 1909ம் வருஷ வான்யம் 1 பக்கம் 405ல் இருக்கிறது.

"தென்னிந்தியாவில் வசித்து வந்த ஆரியரல்லாதார்களையே குரங்குகள் என்றும், அசுரர்கள் என்றும் ராமாயணக் கதையில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது"

இது ரோமேஸ்சந்திரடட் சி. ஐ. ஈ. ஐ. சி. எஸ். எழுதிய "புராதன இந்தியா" என்னும் புத்தகத்தில் 52-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"திராவிடர்கள் தங்கள்மீது படை எடுத்துவந்த ஆரியர்களோடு கடும்போர் புரியவேண்டி இருந்தது. இந்த விஷயம் ரிக் வேதத்திலேயே அநேக சுலோகங்களாக இருக்கின்றன."

இது டாக்டர் ரோமேஷ் சந்திர மஜூம்தார் எம். ஏ. யின் "பூர்வீக இந்திய சரித்திரமும் நாகரீகமும்" என்னும் புத்தகத்தின் 22-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"ராமாயணக்கதை என்பது ஆரியர்கள் தென் இந்திய தஸ்யூக்கள் அல்லது திராவிடர்கள் மீது படை எடுத்து வெற்றி பெற்றதை சித்தரித்துக் காட்டுவதாகும்."

இது பி. சிதம்பரம் பிள்ளை எழுதிய 'திராவிடரும் ஆரியரும்' என்னும் புத்தகத்தின் 24-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"ராமாயணக் கதையானது புரோகித வகுப்பாருக்கும், யுத்த வீரர்களுக்கும் நடந்த போரைக் குறிப்பதாகும். ராமாயணத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள குரங்குகள், கரடிகள் என்பனவை தென்இந்தியாவில் உள்ளவர்களை—ஆரியரல்லாதவர்களை குறிப்பதாகும்."

இது ரோமேஷ் சந்திரடட் எழுதிய "பண்டைய இந்தியாவின் நாகரீகம்" என்றபுத்தகத்தின் 139-141-வது பக்கங்களில் இருக்கிறது.

"தென்னிந்தியாவில் இருந்த மக்களே தான் இராமாயணத்தில் குரங்குகள் என்றும் அரக்கர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்."

இது "சுவாமி விவேகானந்தா அவர்களது சொற்பொழிவுகளும், கட்டுரைகளும்" என்ற புத்தகத்தில் "ராமாயணம்" என்னும் தலைப்பில் 587-589 பக்கங்களில் இருக்கின்றது.

"ஆரியன் என்கின்ற பதம் இந்தியாவின் புராதன குடிமக்களிடமிருந்து தங்களை பிரித்துக்காட்டுவதற்காக ஆரியர் ஏற்படுத்திக்கொண்ட பதம்."

தஸ்யூக்கள் என்பது இந்திய புராதன குடிமக்களுக்கு அவர்கள் (ஆரியர்கள்) கொடுத்த பெயராகும்.

இது 1922-ம் வருஷம் பிரசுரிக்கப்பட்ட கேம்பிரிட்ஜ் "பழைய இந்தியாவின் சரித்திரம்" என்னும் புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

பகைமைக்குக் காரணம்

"ஆரியரல்லாதவர்களை ரிக் வேதத்தில் தாசர் (சூத்திரர்)கள் என்றும், தஸ்யூக்கள் அசுரர்கள் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆரியருக்கும் ஆரியரல்லாதாருக்கும் இருந்துகொண்டிருந்த அடிப்படையான பகைமையைப் பற்றி ரிக் வேதத்தில் பல இடங்களில் காணலாம். இருவகுப்பாருக்கும் இருந்த கலைவேற்றுமையும், அரசியல் வேற்றுமையுமே இந்தப் பகைமைக்கு காரணமாகும்."

இது டாக்டர் ராதா குமுத்மூக்கர்ஜீ எம். எ., பி. எச். டி. எழுதிய "இந்து நாகரீகம்" என்னும் புத்தகத்தில் 69-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"ராமாயண கதையின் உள் பொருள் என்ன வென்றால் ஆரிய நாகரீகத்துக்கும், திராவிடநாகரீகத்துக்கும் (அவற்றின் தலைவர்களான ராமன் ராவணன் ஆகியவர்களால்) நடத்தப்பட்ட போராகும்."

இது ராதா குமுத் மூக்கர்ஜீ எழுதிய "இந்துநாகரீகம்" என்னும் புத்தகத்தின் 141-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"தமிழர்கள் என்பவர்கள் இந்தியாவின் தென் கிழக்கிலும், லங்கையின் சில பாகத்திலும் வசிக்கும் ஆரியரல்லாத திராவிட மக்கள் ஆவார்கள். தமிழ் என்பது மேற்படியார்களால் பேசும் பாஷை"

இது சர் ஜேம்ஸ்மர்ரே எழுதிய புதிய இங்கிலீஷ் அகராதியின் பக்கம் 67 டி-யில் இருக்கிறது.

"ஆரியர்கள் தங்கள் மொழியை ஆரியரல்லாதாருக்குள் புகுத்த முயற்சித்து முடியாமல் போனதால் ஆரியரல்லாதாருடைய பாஷைகளைக் கற்றுக் கொண்டு அவர்களது நாகரீகத்தையும் பின்பற்ற வேண்டி வந்தன"

இது பண்டர்காரின் கட்டுரைகள் வால்யம் 3, பக்கம் 10-ல் இருக்கிறது.

"தமிழர்கள் ஆரியர்களை வடவர், வடநாட்டார் என்று அழைத்தார்கள். ஏனெனில் ஆரியர்கள் வடக்கே இருந்து வந்தவர்களானதால்"

இது டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் எம். ஏ., பி. எச். டி. அவர்கள் எழுதிய "தென் இந்தியாவும் இந்திய கலையும்" என்ற புத்தகத்தின் 3-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"ராமாயணத்தில் தென் இந்தியா (திராவிட தேசம்) தஸ்யூக்கள் என்ற ராக்ஷதர்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தது.

இவர்கள் (தென் இந்தியர்கள்) வடஇந்தியாவில் இருந்து வந்த ஆரியர்களைப் போலவே நாகரீக மடைந்தவர்களாய் இருந்தார்கள்"

இது பி. டி. சீனிவாசய்யங்கார் எழுதிய இந்திய சரித்திரம் முதல்பாகம் என்னும் புத்தகத்தில் 10-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"திராவிடர்களை ஆரியர்கள் வென்றுவிட்ட அகங்காரத்தால் குரங்குகள் என்றும், கரடிகள் என்றும் ராக்ஷசர்கள் என்றும் எழுதிவைத்தார்கள். ஆனால் இந்தப்படி இழிவு படுத்தப்பட்ட வகுப்பாரிடமிருந்தே (திராவிடர்களிடமிருந்தே) பல நாகரீகங்களை இந்த பிராமணர்கள் கற்றுக் கொண்டார்கள்"

இது ஷோஷி சந்தர்டட் எழுதிய "இந்தியா அன்றும் இன்றும்" என்னும் புத்தகத்தில் 105-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

ஆரியக் கடவுள்களை பூசித்தவர்களும், அவர்களை பின் பற்றியவர்களும் தேவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள், இந்த ஆரியக் கடவுள்கள் வணக்கத்தை எதிர்த்தவர்களை அசுரர்கள் என்று அழைத்தார்கள். இந்த இருகூட்டத்தாருக்கும் விடாப்பகை இருந்துகொண்டே வந்தது"

இது எ. ஸி. தாஸ் எம். எ, பி. எல்., எழுதிய "ரிக்வேதகாலத்து இந்தியா" என்னும் புத்தகத்தில் 151ம் பக்கத்தில் இருக்கிறது.

ஆரியர்கள் தங்களால் தோற்கடிக்கப்பட்ட எதிரிகளாகிய திராவிடர்களை தங்களுடைய புத்தகங்களில் திராவிடர்கள் தஸ்யூக்கள் என்றும் தானவர்கள் என்றும் ராக்ஷசர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

"ஆரியக் கவிகள் திராவிடர்கள் மீது கொண்டிருந்த வெறுப்பை இது காட்டுகிறது. ஏனெனில் ஆரியர்கள் திராவிட நாட்டில் சிறுகச் சிறுக நுழைந்து ஆதிக்கம் பெறுவதில் அடைந்த கஷ்டத்தினால் இப்படி எழுதினார்கள்"

இது சி. எஸ். சீனிவாசாச்சாரி எம். எ., அண்டு எம். எஸ். ராமசாமி அய்யங்கார் எம். எ., ஆகிய சரித்திர போதகர்கள் எழுதிய "இந்திய சரித்திரம் முதல் பாகம்" என்னும் புத்தகத்தில் "இந்து இந்தியா" என்னும் தலைப்பில் 16, 17-வது பக்கங்களில் இருக்கிறது.

"ஆரியர்களில் சமஸ்கிருதம் பேசியவர்கள் மட்டும் இந்தியாவின் மேற்கு கணவாய் வழியாக நுழைந்து வடஇந்தியாவை அடைந்தார்கள்; அங்கு தங்களைவிட முன்னேற்றமான திராவிடர்களை கண்டு அவர்களிடமிருந்து பல நாகரீகங்களை கற்றுக் கொண்டார்கள்."

இது எச். ஜி. வெல்ஸ் எழுதிய 'உலகத்தின் சிறு சரித்திரம்' என்னும் புத்தகத்தின் 105ம் பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"ஜாதிப் பிரிவுகள் நான்கில் அதாவது பிராமணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் என்பவர்களில் முதல் மூன்று பிரிவினர்கள் ஆரிய சம்பந்தப்பட்டவர்கள். கடைசி வகுப்பார் (சூத்திரர்கள்) இந்தியாவின புராதனகுடிகள்."

இது "New Age Encycolpedia(நியூ ஏஜ் என்சைக்ளோபீடியா Vol. II (1925) பக்கம் 273-ல் இருக்கிறது.

"ராமாயணம் தென்னிந்தியாவில் ஆரியர் பரவியதையும் அதைக் கைப்பற்றியதையும் உணர்த்தும் நூல்"

இது இப்போது கல்வி மந்திரியாய் இருந்த சி. ஜே. வர்க்கி எம். ஏ. எழுதிய "இந்திய சரித்திர பாகுபாடு" என்னும் புத்தகத்தின் 15-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"விஷ்ணு என்கின்ற கடவுள் ஆரியக் கூட்டத்தாருக்கு வெற்றி தேடிக்கொடுக்கவும் யோசனை கூறவும் அடிக்கடி அவதாரம் செய்வதாகக் கருதப்பட்டது"

இது இ. பி. ஹாவெல் 1918-ல் எழுதிய "இந்தியாவில் ஆரியர் ஆட்சியின் சரித்திரம்" என்னும் புத்தகத்தின் 32-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

"பாரதத்தில் இடும்பி என்று ஒரு ஆரியரல்லாத பெண்மணியைப் பற்றி எழுதிய பார்ப்பன கவி தனக்குள்ள ஜாதி துவேஷத்தால் ராக்ஷசி என்று எழுதி இருக்கிறான். ராக்ஷதர் என்கிற பயங்கர புரளி வார்த்தை வைதீகப் பார்ப்பனனின் மூளையில் தோன்றிய கற்பனையேயாகும்."

இது நாகேந்திரநாத் கோஷ் பி. ஏ., பி. எல். எழுதிய "இந்திய ஆரியரின் இலக்கியமும், கலையும்" என்ற புத்தகத்தின் 194-வது பக்கம்.

"ராமாயணக் கதையானது ஆரியர்களை மேன்மையாகக் கூறவும், திராவிடர்களை இழிவு படுத்திக் காட்டவும் எழுதப்பட்ட நூலாகும்"

இது பண்டிதர் டி. பொன்னம்பலம் பிள்ளையால் எழுதப்பட்ட "மலபார் குவார்ட்டர்லி ரிவ்யூ" என்னும் புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

"இந்திய ஐரோப்பியர்களால் (அதாவது ஆரியர்களால்) தோற்கடிக்கப்பட்ட கறுப்பு மனிதர்களை (திராவிடர்களை) தஸ்யூக்கள் என்றும், கொள்ளைக் காரர்கள் என்றும் அடிக்கடி பிசாசுகளாக மாறக் கூடியவர்கள் என்றும் வேத இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது"

இது பால்மாசின் அவர் செல் எழுதிய "புராதன இந்தியாவும், இந்தியாவின் நாகரிகமும்" என்ற புத்தகத்தில் 19-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

இவையும், இவை போன்றனவுமாகிய பல விஷயங்கள் பெயர் பெற்ற ஆராய்ச்சியினர்களுடைய ஆராய்ச்சியிலும், பல ஆரியப் பார்ப்பனர்களுடைய ஆராய்ச்சியிலும் ஆரிய வேத புராண இதிகாசங்களிலும் இருந்தே கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருப்பவைகளாகும்.

ஆனால் ஆரியர் வருவதற்குமுன் திராவிட நாடு எப்படி இருந்தது என்பதற்கு ராமாயணத்திலேயே ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன.

அதாவது:- ராமாயணம் கிட்கிந்தா காண்டத்தில் சீதையை தேடுவதற்கு தென்பாகத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட அனுமானுக்கு சுக்கிரீவன் சொல்லி அனுப்பப்பட்ட வழி குறிப்புகளில்,

"காவேரி நதியைத்தாண்டி பொருநை நதியைக் கடந்து அப்பாற் சென்றால் பாண்டியனுடைய பொற்கதவமிட்ட மதிலரணைக் காண்பாய்" என்று சொன்னதாக வால்மீகியார் ராமாயணத்தில் கூறுகிறார்.

மற்றும் அவர் கூறுவது விந்தியமலைக்கு அப்பாலுள்ள திராவிட நாட்டில் தண்டகாருண்யம் கடந்தால் பிறகு,

"ஆந்திரம், சோழம், கேரளத்தோடு கூடிய பாண்டிய நாடுகளை காண்பீர்கள்"

"அதில் தேவரம்பையர் வந்து நீராடும்படியான தெளிந்த நீரையுடைய திவ்வியமான காவேரி நதியைக் காண்பீர்கள்"

"பிறகு முதலைகள் நிரம்பிய தாம்பிர பரணியைக் காண்பீர்கள்"

"பிறகு பொன்னிறத்ததாயும், முத்து மயமானதாயும், பாண்டியர்க்கு யோக்கியமானதாயுமுள்ள கபாடபுரத்தை காண்பீர்கள்"

"அப்புறம் சமுத்திரத்தைக் காண்பீர்கள், அங்கு சென்று உங்கள் காரிய நிச்சயத்தை செய்யுங்கள்" என்று கூறியிருப்பதாக வடமொழி ராமாயணத்தில் காண்கிறோம். ஆகையால் திராவிட நாடு ஆரியர் இந்நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன் மேன்மையாயும், நாகரீகத்துடனும் செல்வத்துடனும் தனிப்பட்ட அரசாட்சி உடையதாயும் இருந்துவந்திருக்கிறது என்பது விளங்குவதோடு, இப்படிப் பட்ட திராவிடமும், திராவிடமக்களும் ஆரியர் ஆதிக்கமும் கொடுமையும் ஏற்பட்ட பிறகே திராவிடர்கள் குரங்குகளாகவும், ராட்சதர்களாகவும் கற்பிக்கப்பட்டதோடு சூத்திரன் அடிமை, மிலேச்சன், சண்டாளன் என்பது போன்ற இழிமொழிகளுக்காளாகி சூத்திரர்களுக்கு (திராவிடர்களுக்கு) ஒரு நீதியும், ஆரியர்களுக்கு ஒரு நீதியும் கற்பிக்கப்பட்ட மனுதர்ம நீதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

அம்மனு நீதியில் சூத்திரர்களுக்கு (திராவிடர்களுக்கு) விதித்திருக்கும் தர்மங்களையும் பற்றி ஒரு சிறிது மாத்திரம் எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறோம். அதாவது,

பிராமணனுக்கு தலையை முண்டிதம் செய்வது கொலைத் தண்டமாகும். மற்ற வருணத்தாருக்குக் கொலைத் தண்டமுண்டு.

மனு. அத். 11. 379

அந்தணன் பூனை, அணில், காடை, தவளை, நாய், உடும்பு, கோட்டான், காகம் இவைகளைக் கொன்றால்

ஒரு சூத்திரனைக் கொன்றதற்குச் செய்ய வேண்டிய பிராயச்சித்தம் செய்பவேண்டும்.

மனு. அத். 9. 132

வைதிக கருமமாயிருந்தாலும், லௌகீக கருமமாயிருந்தாலும் அக்கினி எப்படி மேலான தெய்வமாயிருக்கிறதோ, அப்படியே பிராமணன் ஞானியாயிருந்தாலும், மூடனாயிருந்தாலும் அவனே மேலான தெய்வமாவான்.

மனு. அத். 6. 317

பிராமணன் துர்ச்செய்கையுள்ளவனாயிருந்த போதிலும் சகலமான சுபா சுபங்களிலும் பூசிக்கத்தக்கவன்; அவன் மேலான தெய்வமாதலால்.

மனு. அத். 7. 318–19

. கருமானுஷ்டமில்லா பிராமணனேனும் அவன் அரசன் செய்ய வேண்டிய தீர்ப்புகளைச் செய்யலாம். சூத்திரன் ஒரு போதும் செய்யக் கூடாது.

மனு அத். 8. 20

சூத்திரன் விலை கொடுத்து அடிமையாக வாங்கப் பட்டிருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் அவனைப்பிராமணன் நிர்ப்பந்தப் படுத்தி வேலை வாங்கலாம். ஏனென்றால் கடவுள் சூத்திரனைப் பிராமணனுக்கு வேலை செய்யும் ஒரே நிமித்தமாகவே படைத்திருக்கிறார்.

மனு அத். 8. 413

பிராமணன் சூத்திரனுடைய பொருளை முழுமனச் சமாதானத்துடன் (சற்றாயினும் பாவமென்றெண்ணாமல்) கைப்பற்றிக்கொள்ளலாம்; ஏனெனில் அவனுக்குச்சொந்தமானதொன்றுமில்லையாதலாலும் அவன் சொத்தை அவன் எஜமான் எடுத்துக்கொள்ளலாமாதலாலும்.

மனு அத். 8. 417

ஒரு பிறப்பாளன் (சூத்திரன்) இருபிறப்பாளரை (பிராமணரை)த் திட்டினால் அவன் நாவை அறுத்தெறிய வேண்டும்.

மனு அத். 8. 270

அவன் அவர்கள் பேரையாவது, சாதியையாவது தூஷித்தால் பத்துவிரல் நீளமுள்ள பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பை அவன் வாய்க்குள் செலுத்த வேண்டும்.

மனு. அத். 8. 271

அவன் அகந்தையினால் குருமாருக்கு அவர்களுடைய கடமைகளைப்பற்றிப் போதிப்பானானால் அவன் வாய்க்குள்ளும், காதுகளுக்குள்ளும் கொதிக்கிற எண்ணெயை ஊற்றும்படி செய்வது அரசன் கடமை.

மனு. அத். 7. 272

அவன் உயர்குலத்தானை அடிப்பதற்குக் கையையாவது தடியையாவது உயர்த்தினால் அவன் கையைவெட்டியெறிந்துவிடவேண்டும். அவன் கோபத்தினால் அவனை உதைத்தால் அவன் காலை வெட்டியெறிந்து விட வேண்டும்.

மனு. அத். 8. 280

தாழ் குலத்தான், உயர்குலத்தானோடு சமமமாக உட்கார வெத்தனித்தால் அவனை இடுப்பிற் சூட்டுக்கோல் கொண்டு சுட்டுத் தேசத்தைவிட்டுத் துரத்திவிட வேண்டும். அவன் பின்பக்கத்தை வெட்டியெறிந்து விடலாம்.

மனு. அத். 7. 281.

அவன் அகந்தையால் அவன்மேல் உமிழ்ந்தால் அவன் உதடுகளிரண்டையும் அரசன் வெட்டியெறியும்படி செய்ய

வேண்டும்.

மனு அத். 8. 282.

இதுவரை எழுதிவந்தவை ஆரியர்-திராவிடர் யார் என்பதும், அவரவர்கள் வாழ்க்கை முறை, தன்மை என்ன என்பதும், ஆரியரால் திராவிடம் இன்றைய இழி நிலை அடைந்ததற்குக் காரணம் விளங்கும்படி விளக்கப்பட்டவைகளாகும். இனி ஆரிய திராவிட சமய சம்மந்தமான விஷயங்கள் முதலியவைபற்றி அடுத்த தலையங்கத்தில் விளக்குவோம்.

IV

"தமிழ்நாடு தமிழருக்கே" என்னும் தலைப்பில் இதற்குமுன் மூன்று தலையங்கங்கள் எழுதிஇருப்பதுடன் அடுத்தபடி ஆரிய திராவிட சமயசம்பந்தமாக எழுதப்படும் என்று நேற்றைய தலையங்க முடிவில் குறித்திருந்தோம்.

அந்தப்படி இன்றைய தலையங்கத்தின் கீழ் ஆரிய திராவிட சமயங்கள் என்ன? சமய ஆதாரங்கள் என்ன? என்பவைகளைப்பற்றி எழுதப்புகுகின்றோம். இப்படி எழுதுவதில் நாம் பெரிதும் தற்காலம் பிரத்தியட்ச அனுபவத்தில் உள்ளவற்றையே பெரிதும் ஆதாரமாய் கொண்டு எழுதுகிறோமே ஒழிய நூல் ஆராய்ச்சியை அடிப்படையாய்க் கொண்டே எழுதப்புகவில்லை. அவ்வாராய்ச்சி விஷயங்களை பண்டிதர்களுக்கு விட்டுவிடுவோம். இன்றைய பிரத்தியக்ஷ காட்சிக்கும் கருத்துக்கும் ஆதாரங்களோ ஆராய்ச்சிகளோ விரோதமாய்

இருக்குமானால் அதற்கேற்றபடியாகிலும் அனுபவத்தை மாற்றிக்கொள்ளவாவது நாம் எழுதுவது பயன்படட்டும் என்று கருதியே இதில் தலையிடுகிறோம்.

இதற்கு முக்கிய காரணம் என்னவெனில் சமயத் துறையில் ஏற்பட்ட கேடுகள்தான் பெரிதும் ஆரியர்களுக்கு இந்நாட்டில் ஆதிக்கம் வளர்ந்து நிலைத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்றும் அதுவேதான் திராவிடர் வீழ்ச்சிக்கும் காரணம் என்றும் நாம் கருதுகிறோம் ஆதலால் ஆரிய திராவிட சமய சம்பந்தமான காரணங்கள் மக்களுக்கு விளங்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம்.

திராவிட சமயம்

திராவிடர்க்கு ஆதியில் என்ன சமயம் என்பது திட்டமாய் விவகாரத்திற்கு இடமில்லாமல் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமான காரியமாய் இருந்தாலும் திராவிடருக்கு முன் பின் பிறவியோ, பிறவியின் பயனாக மேல் கீழ் ஜாதியோ, ஜாதிக்கேற்ற உலகமோ, விக்கிரக உருவமோ, பல கடவுள்களோ அக்கடவுள்களின் முகத்திலோ காலிலோ மக்கள் தோன்றியதோ முதலான கோட்பாடுகள் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அவற்றைப் பொறுத்தவரை அவை சம்பந்தமான சமயமும் கடவுள்களும் சமய நூல்களும் திராவிடருக்கு உடன்பாடானவல்ல என்பது உறுதியான உண்மையாகும்.

இந்த உறுதியை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் பெரியார் முகம்மது நபி பெருமான் அவர்கள் கடவுளைப் பற்றியும், சமுதாயத்தைப்பற்றியும் கூறியுள்ள கருத்துக் களே தமிழர் கடவுளுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் பொருத்த

மானதென நினைக்கலாம். நபி அவர்கள் கடவுளுக்கு உருவம் இல்லை பெயர் இல்லை என்று சொன்னதோடு இணையும் இல்லையென்றும் இணையேவைக்கக் கூடாது—சொல்லக் கூடாது என்றும் நிர்ப்பந்தமான திட்டம் செய்திருப்பதோடு அப்படி யாராவது உருவம் இணை முதலியவை கற்பித்தால் அப்படிப்பட்டவர்கள் கடவுள் கொள்கைக்கு மாறானவர்களாவார்கள் என்றும் இஸ்லாமானவர்களாகமாட்டார்களென்றும் கண்டித்துக் கூறியிருக்கிறார்.

ஆகையால் திராவிடர்கள் கடவுளுக்கு உருவம் இல்லை இணைஇல்லை என்ற அளவாவது ஒப்புக்கொள்வார்களே ஆனால் இன்று பெரும்பாகமான திராவிடர்கள் அனுஷ்டிக்கும் கடவுள் கொள்கைகள் தப்பானதென்றே உணருவார்கள். தப்பானதென்று சொல்வது மாத்திரமல்லாமல் திராவிடர்கள் இந்தத்தப்பான கொள்கையாலேயே ஆரியர்களுக்கு சர்வத்திலும் அடிமைப்பட நேர்ந்தது என்றும் சுலபத்தில் உணருவார்கள்.

ஏனெனில் இன்று திராவிடர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருப்பதும் பெரும்பான்மை திராவிட மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதும் ஆரிய மதமாகிய இந்துமதம் என்று சொல்லப்படுவதேயாகும். அதுபோலவே திராவிடர்கள் கடவுள்களும் இந்துமத கடவுள்களேயாகும். சமுதாயத் துறையிலும் திராவிடர்கள் பின்பற்றுவது இந்துசமய முறையே யாகும்.

இந்து மதம்

உண்மையில் வெளிப்படையாக மனம்திறந்து பேசவேண்டுமானால் இந்துமதம் என்பதாக ஒரு மதமே

இருந்ததில்லை என்பதோடு இருக்கிறதாக சொல்லுவதற்கும் வகை இல்லை. ஆனால் பின் எப்படி இந்து மதம் என்று ஒரு சொல் இருந்து வருகிறது என்றால் ஆரியர்களுடைய மேன்மைக்கு ஆகவும் அவர்கள் மற்ற மக்களை அந்தகாரத்தில் வைத்து தங்களுக்கு அனுகூலமாக ஆண்டு கொள்வதற்கு ஆகவும் மற்றும் திராவிடர்களை சமயம் போல் சௌகரியம்போல் பயன்படுத்திக்கொள்ளுவதற்காகவும் ஏற்படுத்திக் கொண்ட சில சூழ்ச்சி முறைகளே இன்று இந்து மதமாய் இருக்கிறது.

ஏனெனில் இந்துமதம் என்கின்ற வார்த்தையே ஆரியர்களுக்குள்ளாகவாவது எப்போதாவது இருந்துவந்ததாக சொல்வதற்கு இல்லை. ஆரிய சம்மந்தமான எந்த பழய ஆதாரங்களிலும், அவர்கள் சமயாதாரமாக சமீப காலம் வரை ஏற்படுத்திக் கொண்ட எந்த ஆதாரங்களிலும் கூட இந்து மதம் என்கின்றவார்த்தை இருந்ததாக தெரியவில்லை.

அன்றியும் இந்துமதம் என்றால் என்ன அதன் கொள்கை என்ன என்று நிர்ணயித்து சொல்லக் கூடியதாகவும் ஒன்றும்இல்லை. எப்படிப் பட்டவன் இந்து எப்படிப்பட்டவன் இந்து அல்லாதவன் என்று சொல்லுவதற்கும் ஒரு நியதி இல்லை. இந்தியாவில் உள்ள ஒரு முகமதியனையோ ஒரு கிறிஸ்தவனையோ ஒருபார்சியையோ ஒரு சீக்கியனையோ ஒரு பிரமசமாஜக்காரனையோ ஒரு மதமும் ஒரு கடவுளும் இல்லாத பகுத்தறிவு வாதியையோ இந்து அல்லாதவன் என்று சொல்ல ஒரு ஆதாரமும் இல்லை. இந்து மதம் என்று சொல்ல இன்று ஒரே ஒரு ஆதாரம் தான் அனுபவத்தில் பயன்பட்டு வருகிறது. அதாவது ஆரியர் மேன்மைக்கும் அவர்களது நலனுக்கும்

பாறாக பேசுவதும் இருப்பதும் எல்லாம் தான் இன்று இந்து மதமல்லாததாய் இருக்கிறதே தவிர இந்துமதம் என்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையும் திட்டமும் இல்லை. ஆரியர்களின் மேன்மையையும், அவர்களது மேன்மைக்கு ஆதரவான ஆசாரங்களையும் குறித்துவாதம் புரியாமல் ஒருவன் கடவுளே இல்லை, வேதங்கள் பொய், சாஸ்திரங்கள் பொய், புராணங்கள் பொய் என்று சொன்னாலும்கூட "அவர் ஒரு பெரிய வேதாந்தி அல்லது துறவி" என்று சொல்லப்பட்டுவிடுவான்.

ஆனால் ஜாதிவது, பார்ப்பான் வது, பறையன் வது எல்லாம் பித்தலாட்டம் என்றும் கடவுள்பேரால் மதத்தின் பேரால் ஆரியர்கள் மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லிவிட்டால் அவன் எப்படிப்பட்ட பக்தி மானானாலும் நாஸ்திகனாய்விடுவான்.

ஆராய்ச்சி முடிவு

பொதுவாகவே இந்து மதம் என்பதுபற்றிய பல ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் அப்படி ஒரு மதமே இல்லை என்று முடிவு கட்டி மெய்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இந்து மதம் என்பதாக ஒரு மதம் இல்லை என்று ஐரோப்பியர்களாலும் இந்நாட்டுப் பெரும் புலவர்களாலும் எழுதப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் புத்தகங்கள் எத்தனையோ இன்றும் இருக்கின்றன.

இந்து என்கின்ற வார்த்தையே திருடன், அயோக்கியன், தொல்லை கொடுப்பவன், நம்பிக்கைத் துரோகக்காரன், அடிமை—கூலி, காட்டு மிராண்டி என்கிறதான கருத்துகளைக் கொடுப்பது என்று பல பாஷைகளில் பரிச்சயமுள்ள அநேகர் எழுதி இருப்பதோடு இதை மெய்பிக்க இன்றும் பல இங்கிலீஷ் அகராதிகள் இருக்கின்றன.

பொதுவாகவே இந்த மதம் என்றால் ஆரியர் கொள்கை என்றும் புரோகித சமயம் என்றும் பார்ப்பனர்களை உயர்வாய்க் கொண்டதென்றும் இந்து என்றால் பார்ப்பனர்களைப் பின்பற்றுகிறவன் என்றும் விந்திய மலைக்கு வடக்கே உள்ள மக்களைக் குறிப்பதென்றும் ஆதிகால மனிதத் தன்மையைக் குறிப்பிடுவதென்றும் அகராதிகளிலும் சகல கலாநிதி என்னும் பழங்கால முதல் நாளது வரையில் ஆராய்ச்சி செய்த அறிவு நூல்களிலும் பரக்கக் காணலாம்

திராவிடர் இந்துக்களா?

அவை எப்படியோ இருக்கட்டும். நாம் இன்று அம் மாதிரியான ஆராய்ச்சியில் புகவில்லை. ஆனால் திராவிட மக்கள் பிறவியில் சாதி பேதத்தையும், பல கடவுள்களையும், உருவ வழிபாட்டையும் கொண்ட "இந்து" மதத்தில் சேர்ந்தவர்கள் ஆவார்களா என்பதே நமது பிரச்சினையாகும்.

திராவிட நாட்டில் உள்ள வைணவர்கள் "நாங்கள் ஆரியக் கடவுளை வணங்குகிறவர்கள் அல்ல, திராவிடக் கடவுளாகிய திருமாலை வணங்குகிறவர்கள்" என்றும், சைவர்கள் "நாங்கள் ஆரியக்கடவுளை வணங்குகிறவர்கள் அல்ல, திராவிடக் கடவுளாகிய சிவனை வணங்குகிறவர்கள்" என்றும் மற்றும் சிலர் "நாங்கள் சிவனையும் திருமாலையும் கூட வணங்குகிறவர்கள் அல்ல. முருகன் என்கின்ற இயற்கை அழகையும் இளமையையும் வலிவையும் குணமாகக்கொண்ட இயற்கையை வணங்குகிறவர்கள்" என்றும், மற்றும்சிலர் "எந்த குணத்தையும் குறியாய்க் கொண்டு வணங்குகிறவர்கள் அல்ல. கந்தழி என்கின்ற

உருவம் குணம் இல்லாத தூய்மையின் தன்மையை வணங்குகிறவர்கள்" என்றும்பல மாதிரி நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாத விஷயங்களை ஏன் அவர்களுக்குமே சிலருக்கு புரிந்திராத விஷயங்களை அந்தந்த சமயத்தவர் களிலேயே ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு விதமாக வாயில் சொல்லலாம்.

ஆனால் திராவிடத்தில் உள்ள மக்களில் கடவுள் வழி பாடுடையவர்களான பெரும்பான்மையோரும் தங்கள் வழிபாட்டை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதிலிருந்து தான் திராவிடர்கள் திராவிட சமயத்தவராய், திராவிட தத்துவ கடவுள் வழிபாடுடையவர்களாய், அதற்கு ஏற்ற ஆதார நூல்களுடையவர்களாய் இருக்கிறார்களா என்று பார்க்க ஆசைப்படுகிறோம். இன்று பிரத்தியக்ஷத்தில் வைணவர்கள், சைவர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் பெரும்பாலும் பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்கின்ற மூம் மூர்த்திகளையும் அவைகளுக்கு ஆரியக் கற்பனைப்படி உருவமும் குணமும் பெண்டுபிள்ளை வாழ்க்கைத் தன்மை களுடன்தான் வணங்கி வருகிறார்கள். ஆனால் விவகாரம் வரும்போது காந்தியார் பேசுவதுபோல் அதாவது எப்படி "என் வருணாச்சிரமம் வேறு" "என் ராமன் வேறு" "என் இந்து மதம் வேறு" என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொண்டு காரியத்தில் மனுதர்ம வருணாச்சிரமத்தையும் ராமாயண ராமனையும், ஆரிய மேன்மைக்கு உரித்தான இந்து மதத் தையும் நிலைநிறுத்தத்தக்க வண்ணமே நடந்து வரு கிறாரோ அதுபோல் ஆரிய கற்பனையான பிர்மா விஷ்ணு சிவன்களைத்தான் திராவிடர்கள் சேர்ந்தோ தனித்தோ வணங்கி வருகிறார்கள். திராவிடர்களை ஆரியர்களுக்கு அடிமையாக ஆக்கி அவர்களிடமிருந்து தப்பித்து வரமுடி

யாதபடி திராவிடர்களை பிணைத்திருப்பது இந்துமதத்தை விட இந்துமத ஆரியக் கடவுள்களேயாகும்.

நம் பண்டிதர்கள்

நம்பண்டிதர்கள் பெரும்பாலும் கடவுள்சமயம் ஆகியவற்றில் பண்டிதர்களாக இருக்கிறார்களே ஒழிய பொது அறிவில் இயற்கைஅறிவில் இயற்கை சக்தியில் பாண்டித்யம் பெற்ற பண்டிதர்கள் வெகு அருமையாய் இருக்கிறார்கள். ஆரியக் கடவுள்களுக்கும் சமயத்திற்கும் ஆக்கம் அளித்து திராவிடர்களை ஆரியர்க் கடிமையாக்கியவர்கள் நம் சைவ வைணவ சமயப்பண்டிதர்கள் தான் என்றால் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றுதான் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஏனெனில் ஆரியக் கடவுள்கள் சம்மந்தமான திராவிட பாஷை நூல்கள் எல்லாம் உண்டாக்கியவர்கள், பரப்பினவர்கள், பிரசாரம் செய்தவர்கள் இன்றும் செய்பவர்கள் நம் பண்டிதர்களே யாவார்கள்.

திராவிட மக்கள் 100க்கு 95 பேர்கள் கல்வி அறிவில்லாதவர்கள்—எழுத்து வாசனை அற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களிடம் சமயத்தையும்கடவுளையும்பற்றி பேசும்போதும் இவர்கள் அறியும்படி சமயக் கதைகள் சமயப் பெரியார்கள் கதைகள் கடவுள் கதைகள் எழுதி பிரசங்கம் செய்தால்தான்—கடவுளுக்கு பெண்டு பிள்ளை வைப்பாட்டி கற்பித்து சாதம் நகை படைத்து கல்யாணம் உற்சவம், பூசை, அபிஷேகம் ஆகியவைகள் செய்தும் காட்டினால்தான் புரியும் என்று சொன்னால் இது அறிவுள்ள அல்லது திராவிட, ரத்த கலப்பில்லாத

தனித் தமிழ் மகன் கூற்று என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? என்று கேட்கவேண்டி இருக்கிறது.

முஸ்லிம்களுக்கு ஒருசமயம் இருக்கிறது; கடவுளும் இருக்கிறது. அந்த முஸ்லிம்களும் 100க்கு சுமார் 90 பேர்கள் எழுத்து வாசனை இல்லாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு சமயஉணர்ச்சியும் கடவுளுணர்ச்சியும் வருவதற்கு இப்படித்தான் செய்கிறார்களா? அப்படி செய்யாததால் அவர்களுக்கு கடவுள் உணர்ச்சியும் மத உணர்ச்சியும், மனிதத் தன்மை உணர்ச்சியும் இல்லைஎன்று யாராவது சொல்லக்கூடுமா? இப்போதைய உணர்ச்சி முஸ்லிம்கள் பெற்றதற்கு கடவுளுக்கு பெண்டு பிள்ளை, வைப்பாட்டி, சோறு, சாறு, அபிஷேகம், கல்யாணம், உற்சவம்செய்தும் அதுசம்பந்தமான கதைகள் எழுதி படிக்க செய்தும்தான் அவர்கள் உணர்ச்சி பெற்றார்களா? என்பதை யோசித்தால் அப்படி சொல்லுகிறவர்கள் எண்ணம் சுத்தமானதா அசுத்தமானதா என்பது விளங்காமல் போகாது.

ஆரியர்களிடமிருந்தும், அவர்களுக்கு அனுகூலமானதும் நமக்கு கேடானதுமான அவர்களுடைய சமயம், கடவுள்கள் ஆகியவைகளிடமிருந்தும் திராவிட மக்கள் பிரிக்கப்பட்டால் ஒழிய ஆரியர்களுக்கு அடிமைப்பட்ட திராவிடர்களது மானமும் அறிவும் ஆத்மார்த்த போலி உணர்ச்சியும் விடுபடாதென்ற காரணத்திற்காகவே இவைகளைக் கூறுகிறோம்.

ஆகையால் தான் சைவ வைணவ பண்டிதர்கள் தங்கள் சுயநலத்தையே பிரதானமாகப் பாராமல் மக்கள் நலத்தைச் சிறிதாவது கருதி பாமரமக்களின் அறிவின்மை

யையும் மூடபக்தியையும் போக்க முயல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். தங்களின் குரங்குப்பிடியான சமயம் போனால் பண்டிதத் தன்மையே போய்விடும் என்றும் வாழ்க்கை போய்விடும் என்றும் சிலர் பயப்படுகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்.

இது இப்பண்டிதர்களின் பாமரத்தன்மையேயாகும். ஷேக்ஸ்பியரும், ஷெல்லியும் பர்னாட்ஷாவும், வெல்சும் வில்சனும் புராணங்களுக்கு பொழிப்புரையும் கருத்துரையும் புதுஉரையும் எழுதித்தானா வாழ்ந்தார்கள்—வாழ்கிறார்கள்? உலகில் விளம்பரமானார்கள்? என்பதையே சித்துப்பார்க்க இப்பண்டிதர்களை வேண்டுகிறோம். ஏன் நாம் இப்படி சொல்லுகிறோம் என்றால் திராவிடர்களை ஆரியர்க்கு அடிமையாக்கினதில் நம் பண்டிதர்களுக்கும் பெரும் பங்கு இருக்கிறது. இப்போது அவர்களை மீட்க வேண்டிய பொறுப்பும் சக்தியும் நம்பண்டிதர்களிடம்தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணருவதாலேயாகும். மற்றொருபுறம் அது முடியவில்லையானால் ஆரியர்களுடனும் அவர்களது ஆயுதங்களுடனும் போராடுவது போலவே இப்பண்டிதர்களுடனும் போராட வேண்டிய தொல்லையும் ஏற்பட்டுவிடுமே என்கின்ற பயத்தினாலேயுமாகும்.

ஆகவே பண்டிதர்கள் திராவிடர்களுடைய சமயம் இன்னது, அவர்களுடைய கடவுள் இன்னது, அவற்றின் கோட்பாடு இன்னது என்று துலக்கமாக வரையறுத்துவிட வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறோம் அதற்கு ஏற்ற கலைகளையே உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம். இது விஷயமாய் [illegible] விட பண்டிதர்கள் நம் கருத்துக்கு அனுகூலமாக [illegible]

இருக்கும் பல அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன என்றாலும் அவைகளைச் சமயம் வந்தபோது வெளிப்படுத்திக் கொள்ளுகிறோம். இன்றைய நமது ஆசையெல்லாம் நாம் பரிசுத்தமாக ஆரியர்கள் சமய கடவுள்கள் அவற்றின் கொள்கைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து பிரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதே அல்லாமல் வேறொன்றும் இல்லை என்பதை பண்டிதர்கள் நம்பவேண்டுமென்று மறுபடியும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

அரசியலில் நமது நாடு ஆரியர்களிடமிருந்து பிரிந்து கொள்ள பிரிட்டிஷார் தயவு எப்படி வேண்டி இருக்கிறதோ அப்படியே சமயம் கடவுள், சமுதாயம் ஆகியவைகளிலும் நமது நாடு ஆரியர்களிடம் இருந்து பிரிந்து கொள்ள நம் பண்டிதர்களுடைய தயவு வேண்டி இருக்கிறது.

நிற்க, திராவிடர் பூரணவிடுதலை அடைகிறவரை மானமே மதமாகவும் அறிவே கடவுளாகவும் அதற்கு ஆன ஆராய்ச்சியே பிரார்த்தனையாகவும் இருக்க வேண்டும்.

பிறகு எந்த சமயமானாலும் எந்தக் கடவுளானாலும் எப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனையானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம்; அவை திராவிடனை ஒன்றும் செய்து விடாது.

வியாதியஸ்தனாக, ஜெயில் கைதியாக, கவிழப் போகும் ரயிலில் பிரயாணக்காரனாக, முழுகப்போகும் கப்பலில் பயணக்காரனாக, சண்டையில் போர்வீரனாக இருக்கிற காலங்களில் எப்படிச் சிற்சில நித்தியவாடிக்கைகளையும் பற்றுக்கோடான எண்ணங்களையும், சில ஆச்சார அனுஷ்டானங்களையும் லட்சியம் செய்யாமலும்

ஒத்திவைத்தும் நடந்து கொள்கிறோமோ அதுபோல் திராவிடமும் திராவிடரும் விடுதலை பெறுகிறவரை அவைகளில் சிலவற்றை ஒத்திவைத்து அல்லது சிறிது தளர்த்திவிட்டு விடுதலையில் கவலை கொள்ளவேண்டுமென்று முஸ்லிம் கிறிஸ்தவர் உள்பட எல்லா திராவிட மக்களையும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

மற்ற சமயக்காரர்

கிறிஸ்தவ சமய உணர்ச்சியையும் முஸ்லிம்கள் சமய உணர்ச்சியையும் பார்த்தாவது திராவிடர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவ சமய உணர்ச்சி கிறிஸ்தவர்களை இன்று உலகபார்வையில் எவ்வளவு உயர் நிலையை அடையச் செய்திருக்கிறது. அதுபோலவே இஸ்லாமியர்களை அவர்களது சமய உணர்ச்சி உலகத்திற்கு முன்பு எவ்வளவு மேன்மை நிலையை அடையச் செய்திருக்கிறது. ஜப்பானியர்களின் சமய உணர்ச்சி உலகத்தின் முன்பு அவர்களை எவ்வளவு மேல் நிலையை அடையச் செய்திருக்கின்றது என்பவைகளை திராவிட மக்களில் பண்டிதர்களும் பாமரர்களும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இவர்களது சமயங்களை இச்சமூகத்தார் எழுத்து காமா, புள்ளிதவறாமல் பின்பற்றி இருந்தால் இவர்களும் திராவிடர்களைவிட மிக கேவலமான நிலையில் தான் இருந்திருப்பார்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் நாட்டார் சமூகத்தார் மானத்தோடும் மேன்மையாயும் மற்றவர்க்கு எவ்விதத்திலும் அடிமைகளாய் எத்துறையிலும் தாழ்மையாய் இல்லாமலும் வாழவேண்டும் என்பதையே சமயமாய் கொண்டு மற்றதையெல்லாம் கொஞ்சம் தியாகம் செய்து முயற்சித்து வந்திருக்கிறார்கள். அதனாலேயே இன்று

அவர்கள் தனித் தனி மானமுள்ள சமூகமாக சுதந்திரர் களாக வாழுகிறார்கள்.

எல்லோரும் கிறிஸ்தவர்களாகவே வாழும் மேல் நாட்டில் பைபிளுக்கு கருத்துரையும் புது வியாக்கியானமும் எழுதிக்கொண்டு அதன்படியே தான்நடந்துதீரவேண்டும் என்று கிறிஸ்தவப் பண்டிதர்களோ பாதிரிமார்களோ செய்து வந்திருப் பார்களேயானால் இன்று கிறிஸ்தவர் களில் ஒருவருக்காவது வாயில் பற்களே இருந்திருக்காது. இடுப்பில் துணியே இருந்திருக்காது. ஏனெனில் அவர் களது சமயம் ஒருகன்னத்தில் அடித்தால் மறுகன்னத்தை யும் திருப்பிக் காட்டச் சொல்லுகிறது. மேல் வேஷ்டியை கேட்டால் இடுப்பு வேஷ்டியையும் அவிழ்த்துக்கொடுக்கச் சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்ட சமயக்காரர்கள் இன்று அவரவர்கள் நாட்டையும் அன்னியர் நாட்டையும் ஆளுகிறார்கள். உலக நாகரீகத்துக்கும் அற்புதங்களை கண்டுபிடிப்பதற்கும் வழிகாட்டிகளாய் வாத்தியார்களாய் இருக்கிறார்கள். மேல்நாட்டில் நித்திய வாழ்க்கையில் வாழ்க்கை நடவடிக்கையில் சிறிதுகூட சங்கடமோ தாக்ஷ ணியமோ மனக்கசப்போ ஏற்படுவதற்கு இல்லாத மாதிரி யில் திட்டங்கள் வகுத்துக்கொண்டு சுதந்திர வாழ்க்கை வாழ்கின்றார்கள். வாழ்க்கையின் சகலபடிகளுக்கும் திட்டம் வகுத்து கடிகாரம் நடப்பதுபோல் நடந்து கொள் கிறார்கள்.

அதுபோலவே இஸ்லாமியரும் குரானுக்கு வியாக் கியானம் செய்துகொண்டு தாடி எத்தனை அங்குலம், தலைமயிர் எப்படி, குல்லா எப்படி, சட்டை எப்படி என்பதை துருவி கண்டு பிடிப்பதை விட்டுவிட்டு எப்படி

யிருந்தால்மனிதனாகவாழலாம் என்பதில் கவலைகொண்டு துருக்கி, ஆப்கானிஸ்தானம், பர்ஷியா, ஈஜிப்ட் முதலிய நாடுகள் மற்ற சமூகத்திற்கு அடிமையாகாமல் நாடு வாரி யாய் சுதந்திரத்தோடு வாழுகிறார்கள். இந்தியாவிலும் ஒரு "தாடி இல்லாத இஸ்லாமே" தலைவராய் இருந்து தாங்கள் மைனாரட்டியென்று சொல்லிக்கொள்ளக் கூடிய பயம்இல்லாமல் சுதந்திரத்தோடு தன்மானத்தோடு வாழ நிபந்தனை விதிக்க மற்றவர்களை திகைக்கச் செய்ய வசதியோடு இருக்கிறார்கள்.

அதுபோலவே ஜப்பான்காரரும் திராவிடத்தைவிட சிறிய நாடாயும் திராவிடர்களைவிட குறைந்த ஜனத் தொகை கொண்ட சமூகமாயும்இருந்தும் இன்று தனி அரசாக உலக வல்லரசுகளில் ஒன்றாக இருந்துகொண்டு தனக்கு நாற்புறமும் அதைவிட 3 பங்கு 4 பங்கு விஸ்தீரணமும் ஜனத்தொகையும் கொண்டதாக உள்ள நாடுகளை விரட்டி நடுக்கிக்கொண்டு சகல துறைகளிலும் முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறது. ஒருபுறம் 18 கோடி ஜனமும், 81 லக்ஷம் மையில் விஸ்தீரணமும் கொண்ட ரஷியாவும், மற்றொருபுறம் 12 கோடி ஜனத்தொகை கொண்ட இரண்டு அமெரிக்கா கண்டமும் மற்றொருபுறம் 45 கோடி மக்களுக்கும் பல தேசத்துக்கும் கண்டத்துக் கும் சக்கரவர்த்தியாய் இருக்கும் பிரிட்டனும், தன்னை அடுத்தாற்போல் 45 கோடி ஜனத்தொகையும் பரந்தநாடும் கொண்ட சைனாவும் எதிரிகளாக இருக்க சிறிதும் பயமில் லாமல் தலை நிமிர்ந்து நடக்கின்றது; தற்காப்பில் வல்லரசாய் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இந்தநாடு தங்கள் சமயமாகிய புத்தர் சொன்ன அஹிம்சையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஜாதகக் கதைகளுக்கு புது உரை

எழுதிக்கொண்டு சின்னத்தோடு இருந்திருக்குமானால் அதன் கதி என்னவாயிருக்கும் என்பதை சொல்ல வேண்டியதில்லை. அப்படி இருக்க திராவிடம் இவை களைப்பார்த்து படிக்கவேண்டியவைகளை படித்துக் கொள்ள வேண்டாமா என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி மறுபடியும் பண்டிதர்களையும் பாமர மக்களையும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

இப்மாதிரியான ஒரு திராவிடர் ஆரியர் உணர்ச்சி என்று ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கவில்லையானால் இப் பண்டிதர்கள் கதிதான் என்னாகி இருக்கும் என்பதையும் தயவு செய்து சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டிக் கொண்டு இதை முடிக்கிறோம்.

இனி அடுத்த தலையங்கத்தில் ஆரியர் சமயம் என்பதுபற்றி விளக்குவோம்.

V

தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்னும் தலைப்பில் இதற்கு முன் 4 தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறோம். இது 5-வது தலையங்கமாகும். இதில் ஆரியர் சமயம் என்பதுபற்றி எழுதுவதாக முன் தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தபடி அதைப்பற்றிச் சிறிது எழுதுவோம்.

ஏன் எனில் ஆரியர்கள் இன்று 'இந்திய' நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் அல்லது திராவிட நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் 100க்கு மூன்று பேர்களாக ஜனத்தொகையில் இருக்கும் ஒரு வெகு சிறுபான்மைக் கூட்டத்தாராகிய அவர்கள் (ஆரியர்) எப்படி மற்ற உண்மையான 100-க்கு 97 பேரான பெரும்பான்மை சமூகத்தாரையும் பெரும் பழம் வீரம் பொருந்திய

அவர்களது நாட்டையும் சிறுபான்மையாக்கி அடிமைப் படுத்தி ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள் என்று யோசித்துப் பார்த்தால் ஆரியர்களது சமயமும் சமயத்தின் மூலம் ஒற்றுமையும் தான் அவர்களுக்கு அதற்கு வேண்டிய சௌகரியத்தைக் கொடுக்க ஆதாரமாய் இருந்து வந்திருக் கிருக்கிறது என்பதுடன் இன்றும் இருந்து வருகிறது ஆதலால் அதை விளக்க ஆசைப்படுகிறோம்.

ஆரியருடைய சமயம் என்ன ?

ஆரியருக்கு சமயம் என்பதாக ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கை கொண்ட சாதனம் ஒன்றுமில்லையென்பது யாவரும் அறிந்ததேயாகும் என்பது ஒருபுறமிருக்க "ஆரிய சமயம் இந்துமதம்" என்று சொல்லப்படுமானாலும் இந்துமதம் என்பதற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட கிளிப்த்த மான கொள்கையோ ஆதாரமோ கிடையாது என்பதும் ஆராய்ச்சியாளர் கண்ட முடிவாகும். ஆரிய தந்திரசாலி களும் ஆரியரல்லாதார் மீது துவேஷம் கொண்டவர்களும் அனாரியர்களை இழிவுபடுத்தியும், அடக்கியும் ஏமாற்றியும் கீழ்மைப்படுத்துவதற்கு ஆதாரமாக அவ்வப்போது சொல்லி வந்ததையும் எழுதிவந்ததையும் தொகுத்து கால தேசவர்த்தமானத்திற்கு ஏற்றபடி திருத்தியும் சில விஷயங்களை எடுத்தும் சில விஷயங்களைப் புகுத்தியும் அமைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஆதாரங்கள் தான் இன்று ஆரியர்களின் சமய ஆதாரங்களாய் இருக்கின்றன. அவை பெரிதும் வேதம், சாஸ்திரம், சுருதி ஸ்மிருதி, புராணம், இதிகாசம் முதலிய பெயர்களோடு இருந்தாலும் அவைகளில் பல ஒன்றுக்கொன்று சம்மந்தமில்லாமலும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டதாயும் ஆபாசங்களும் அசம்பாவிதங்களும் அசாத்தியங்களும் நிறைந்ததாயும்

புத்திக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் பகுத்தறிவுக்கும் பொருந்ாதது தாயுமே பெரிதும் இருந்து வருவதைக் காணலாம்.

இந்தக் காரணத்தாலேயே தான் ஆரியர்கள் தவிர மற்றவர்கள் அவைகளை படிக்கக்கூடாது என்றும் படித்தால் கொடிய தண்டனைகள் விதிக்க வேண்டும் என்றும் அவ்வாதாரங்களை எவனாவது படித்து விட்டோ, கேட்டுவிட்டோ விவகாரம் தர்க்கம் செய்வானானாலும் நம்பாவிட்டாலும் அவனை நாஸ்திகன் என்று சொல்லி அரசன் தண்டித்து சமுதாயத்தை விட்டும், நாட்டைவிட்டும் விரட்டி அடிக்க வேண்டும் என்றும் எழுதி வைத்துக் கொண்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகளும், தண்டனைகளும் அதை நிறைவேற்றத்தக்க அரசர்களும் வெகு காலம்வரை இருந்துவந்ததாலேயே அப்படிப்பட்ட ஆபாச அக்கிரம அவிவிவேகமான அவர்களது சமய ஆதாரங்கள் திராவிட மக்களுக்குள் பரப்பப்படவும் அதனால் ஆரியர்களுக்கு மேன்மையும் செல்வாக்கும் பெருகி நிலைத்து வரவும் இடமேற்பட்டதுடன், ஆரியரல்லாத மக்கள் எவ்வளவு பண்டிதர்களானாலும் அந்த ஆரியர் சமய ஆதாரங்களை பிரசாரம் செய்வதினால் மாத்திரமே வாழ முடியும்படியாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது.

ஆரிய சமய ஆதாரம்

உண்மையில் ஆரியர்களின் சமய ஆதாரங்களில் பெரும்பாலும் எதைப்பார்த்தாலும் ஒரு மனிதனால் சொல்லப்பட்டதாகவோ,உற்பத்திசெய்யப்பட்டதாகவோ காண்பது முடியாததாயிருந்தும் ஒவ்வொரு ஆதாரத்துக்கும் அதன் கர்த்தா தெய்வத் தன்மை, பொருந்தியவனாக

வும் அறிவுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் பொருத்தமில்லாத அற்புத சக்தி பெற்றவனாகவும் தான் கற்பிக்கப்பட்டு இருப்பான்.

ஏனெனில் அப்படிக் கற்பிக்கப்பட்டால்தான் அந்த ஆபாச புளுகுக் களஞ்சியங்கள் நிலை நிற்க முடியும். அப்படிக்கில்லாமல் சாதாரண மனிதனால் செய்யப்பட்ட தென்றால் 'அது அவனுக்கு எப்படித்தெரியும், அது எப்படி முடியும்' 'அத்தனை நாட்களாய் அவன் எப்படி இருந் திருக்க முடியும்' என்பனபோன்ற கேள்விகள் பிறக்குமே என்கின்ற எண்ணத்தினால் 'எழுதினவனும் சொன்ன வனும்தெய்வத்தன்மை பொருந்தியவனானதால் அவனால் எழுத முடிந்தது; ஆதலால் அதைப்பற்றி யாரும் தர்க்கிக் கப்படாது' என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ள சொல்லலாம். அதிலும் திருப்திப் படுவதற்கு முடியாத கஷ்டம் ஏற்படுகிற விஷயங்களாய் இருந்தால் "கடவுளே சொன்னார், அசரீரியாய் பேசினார்" என்று தப்பித்துக் கொள்ள வசதியாயிருக்கும். ஆதலால் தான் ஆரிய சமய ஆதாரங்கள் முழுவதும் மனித சக்திக்கு மேம்பட்டவர் களால் சொல்லப்பட்டதாகவே அவற்றில் சொல்லப்பட்டு இருக்கும்.

புத்தமதமோ, கிறிஸ்துவ மதமோ, இஸ்லாம் மதமோ சம்மந்தப்பட்ட ஆதாரங்கள் அந்தப்படி இருக்காது என்ப தோடு கூடுமானவரைமானுஷீகத்திற்கு உட்பட்டதாகவே இருக்கும். ஒன்று இரண்டு விஷயங்களுக்கு தெய்வீகம் கற்பிக்கப் பட்டிருந்தாலும் அவை விவகரிக்கக்கூடாது என்கின்ற நிர்ப்பந்த மிருக்காது.

குறிப்பாக இஸ்லாத்தில் முகமதுநபி அவர்கள் சம்மந் தப்பட்ட மட்டில் அவர் சொன்னவற்றிலோ, அவரது

செய்கையிலோ மனிதத் தன்மைக்கு மீறிய காரியம் ஒன்றும் இருந்ததாகக் காணமுடியாது. குரான் வாக்கை கடவுள் உத்திரவால் தான் வெளியிடுவதாக சொல்லி இருக்கிறார். அது ஒரு சாதாரண விஷயம். ஏனெனில் ஒரு மனிதன் தான் செய்கிற, பேசுகிற, நினைக்கிற காரியம் எல்லாம் கடவுள்செயலால்தான் என்று கருதுவது ஆஸ்திகர்களுக்கு சர்வ சாதாரணமான காரியமேயாகும். ஆதலால் நபிபெருமான் தான் சொல்லும் விஷயங்களை கடவுள் அருளால் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னதில் அற்புதம் ஒன்றும் இருப்பதாக நாம் நினைக்கவில்லை. மற்றபடியும் அவர் எப்போதும் தன்னை மனுஷத் தன்மைக்கு மேம்பட்டவர் என்று சொல்லிக்கொண்டதாகவும் தெரியவில்லை. ஆரிய சமய ஆதாரம் பூராவுமே மனுஷத்தன்மைக்கு மேம்பட்டதாகவே காணப்படும்.

புராண இதிகாசங்கள்

இவைதவிர ஆரியர்களுக்கு அவர்களது வாழ்வுக்கு வேதசாஸ்திர, ஸ்மிருதி சமய ஆதாரமென்று சொல்லிக் கொண்டாலும் அவர்களது வாழ்வுக்கு வழி காட்டியாகவே அவைகளும் மற்றும் அவர்களது புராணங்கள் இதிகாசங்கள் ஆகியவைகளும் இருந்து வருகின்றன. இப்புராணங்களைத் தான் தங்களது சமய ஆதாரங்களாகக் கருதி ஆரியர்கள் நடந்து வருகிறார்கள்.

ஆரியப் புராண இதிகாசங்கள் ஒரு பெரும் சமூகத்தாரை சிறு சமூகத்தார் எப்படி ஏமாற்றி பிரித்து சிறுபான்மையோராக்கி தாங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவது என்பதற்கு ஏற்ற வழிகளேயாகும். அதைப் பின் பற்றி நடந்தேதான் இன்று ஆரியர்கள் மற்றவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள்.

எப்படி எனில் அப்புராண இதிகாசங்களில் ஒழுக்கம் இருக்காது. மானாபிமானம் இருக்காது. நாணயம் இருக்காது. எவ்வளவு இழிவான காரியத்தையும் செய்து காரியத்தை சாதித்துக்கொள்ள மார்க்கங்கள் இருக்கும். "பத்தியமே" கிடையாது. ஆனால் அவைகள் மகா நீதமாகவும் நேர்மையாகவும் உத்தமோத்தம ஒழுக்கமாகவும் பாசாங்கு செய்துகொள்ளும்.

உதாரணமாக ஆரியர்களின் காப்புக் கடவுளான அல்லது தலைவரான இந்திரனை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். அவனிடத்தில் எங்காவது, எப்பொழுதாவது ஏதாவது ஒரு ஒழுக்கமோ, நாணயமோ இருந்ததாகச் சொல்ல முடியுமா? மற்றும் அந்தப் பதவிக்கு வர முயற்சித்தவர்களை எவ்வளவு அக்கிரமமான இழிவான காரியங்கள் செய்து தோற்கடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வெளிப்படையாய் சொல்லவேண்டுமானால் பெண்டுகளைவிட்டு காமமூட்டி ஏமாற்றச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி எல்லாம் எந்த ஆரியராவது வெட்கப்படுகிறார்களா? அதற்கு பதிலாக பண்டிகை அல்லவா கொண்டாடுகிறார்கள்.

ஆகவே ஆரியர்கள் தங்கள் காரியங்களை சாதித்துக்கொள்ள இப்பேர்ப்பட்ட மற்றும் எப்படிப்பட்டவுமான காரியங்களை கையாடலாம் என்பதற்கு அவர்களது கடவுள்களும், அக்கடவுள்களின் செய்கைகளும்கொண்ட கதைகளே ஆதாரமாகும். மற்றும் அக்கடவுள்களும் செய்கையும் எவ்வளவு ஒழுக்க ஈனமாய் இருந்தாலும் அதை குறை கூறக்கூடாது வெட்கப்படக்கூடாது என்கின்ற கட்டுப்பாடு அவர்களுக்கு மற்றொரு நல்ல வழிகாட்டியாகும்.

ராமாயணத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். அதில் ஆரியர்கள் எதிரியாகிய ராவணன் எவ்வெவ்வகையில் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறான், வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிறான், ஆரியத் தலைவனான ராமன் எவ்வளவு தந்திரம், சூழ்ச்சி, கொடுமை முதலியவைகள் செய்திருக்கிறான் என்பவைகள் ஆரியர்கள் வாழ்வுக்கு மற்றொரு வழிகாட்டியாகும். அதில் தான் எதிரியை எப்படி எப்படி ஒழிப்பது என்பதற்கு நல்ல மார்க்கங்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பின்பற்றுவதாலும், அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய எதிரியானாலும் சுலபத்தில் அடக்கி வெற்றி கொள்ள முடிகிறது.

ஆரியத் தலைவர்கள் பெரியார்கள், ரிஷிகள், முனிவர்கள் முதலியோரது நடவடிக்கைகள் எப்படி இருந்திருக்கின்றன என்று பார்த்தால் அதுவும் ஒரு ஆபாசக் களஞ்சியமாய்த்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் ஆதாரப்படி எது விவசாரம், எது கற்பு என்பது கண்டுபிடிக்க முடியாததாகவே காணப்படும். இன்னும் பார்க்கப்போனால் அனேக ஆரியப் பெரியார்கள் மனிதர்களுக்கு மக்களாயில்லாமல் மிருகங்கள், பக்ஷிகள் மச்சங்களுக்கு பிறந்திருப்பார்கள். மற்றும் பார்க்கப்போனால் ஆணுக்கு ஆண் சங்கமத்தின் மூலம் சந்ததியும், சங்கமமே இல்லாமல் சந்ததியும் உற்பத்தியும் ஆகிய இவைகளும் இது போன்ற இன்னும் பலவும் கடிவாளம் இல்லாத குதிரை மாதிரி அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் நடந்து கொள்ள அனுமதியளிப்பதாக காணப்படுவதை பார்க்கலாம். இவை நடந்திருக்காது என்பது நமது துணிவானாலும் அவர்களது வாழ்க்கை மேன்மைக்கு ஆக கற்பித்துக் கொண்ட கற்பனைகளில் இந்த ஆபாசங்களை

யும், அசப்பாவிதங்களையும் லக்ஷியம் செய்யாமல் காரியமே கண்ணாயினார் என்பதற்கு அனுகூலமான வழி காட்டி ஆதாரங்கள் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டவாவது இவைகளை குறிப்பிடுகின்றோம். இதனாலேயே ரிஷி மூலம் நதி மூலம் பார்க்கக் கூடாது என்கின்ற நிபந்தனையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஆரிய சமய ஆதாரங்கள் ஆரியர்களுக்குக்காரியம் சாதித்துக்கொள்ள ஆரியர்களால் பயன்படுத்திக்கொள்ளப் படுவதாலேயே ஆரியர் மேன்மைக்கு அவர்களது சமய ஆதாரங்கள் மிகுதியும் வழிகாட்டியாய் இருந்து பயனளித்து வருகின்றன.

ஆனால் ஆரியரல்லாத திராவிட மக்களாகிய நாம் ஒரு பாவமும் அறியாமல் இந்த ஆபாச சூழ்ச்சி ஆதாரங்களை தலைமேல் போட்டுக் கொண்டு நாமும் அதற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்றும், நமக்கும் அது பொருத்தமானது தான் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு நம்முடைய நன்மைகளையும், மேன்மைகளையும் சிறிதும் லக்ஷியம் செய்யாமல் நமது காரியங்களுக்கு நாம் அப்படியெல்லாம் நடக்க பயப்பட்டுக் கொண்டு வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு ஆரியர்களுக்கு நாம் பயன்பட்டு நாட்டையும் அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் முன்னேற்றமும் மேன்மையும் அடையும்படியாக நடந்து கொள்ளுகிறோம்.

இவை கூடாது என்பதற்கு ஆகத்தான் சகல துறைகளிலும் திராவிடம் திராவிடர்க்கே என்கின்றோமே ஒழிய வேறில்லை.

இந்த தலையங்கத்துடன் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற தலைப்பில் 5 தலைப்புகளும் ஆகிவிட்டன. வாசகர்

களுக்கு சலிப்புதட்டி இருக்கலாமோ என்கின்ற பயம் ஏற்பட்டுவிட்டதால் இப்போது இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

இனி இது விஷயமாய் வெளியிடப்பட வேண்டிய விஷயங்கள் இத்தலைப்பு சேதி விளக்குவதற்கென்றே விடுதலையில் ஒரு பக்கம் ஒதுக்கி வைக்க உத்தேசித்திருப்பதால் அதில் அடிக்கடி எழுதி வரப்படலாம்.

முடிவாக ஒன்று சொல்லி இதை முடிக்கிறோம். அதாவது திராவிடம் திராவிடர்க்கே என்று திராவிட எல்லையுடன் திராவிட மக்கள் ஆதிக்கத்தில் இருந்திருக்குமானால் அரசியலில் இன்று சென்னை மாகாண சர்க்காரிலே மாதம் 35 ரூ. சம்பளத்துக்கு கீழ்ப்பட்ட கீழ்த்தர வேலை உத்தியோகம் 49995-ல் ஆரியர்களுக்கு 1513 போக பாக்கி 48482 அடிமை சேவக உத்தியோகங்களுக்கு திராவிடர்கள் ஆளாக இருக்கவும் மேல்தர உத்தியோகம் அதாவது மாதம் 1000, 5000 சம்பளம் பெறும் அதிகார நிர்வாக உத்தியோகம் 1000-ல் 600 உத்தியோகம் ஆரியருக்கு கிடைத்திருக்கவும் முடியுமா? இவ்வுத்தியோகங்களைக் கொண்டு ஆரியர் வகுப்புக்கு ஆதரவு காட்டி ஆரியர்கள் அத்தனைபேரும் உயர் நிலையிலும் திராவிடர்கள் அத்தனைபேரும் கீழ் நிலையிலும் ஆரியர்க்கு பயந்தும் ஆரியர்க்கு அடிமையாகவும் இருந்திருக்க முடியுமா என்பதை சிந்தித்து பார்க்கும்படி வேண்டிக்கொண்டு முடிக்கிறோம்.

தமிழ் நாடு தமிழருக்கே! **தமிழ் நாடு தமிழருக்கே!!**

தமிழ் நாடு தமிழருக்கே!!!